

JULI - AUGUSTUS 2025

Informatieblad

Graag beveel ik u de in dit Informatieblad verschenen Brief aan Vrienden en Weldoeners nr. 94 aan om te lezen. Het is een prachtig woord van onze Algemeen-Overste in dit Jubeljaar betreffende de priester- en kloosterroepingen!

“Niemand neemt de waardigheid uit zichzelf, maar door roeping van God, zoals ook Aäron. Zo ook heeft Christus zichzelf de eer niet toegeëigend Hogepriester te worden, maar Hij, die tot Hem heeft gesproken: Gij zijt Priester voor eeuwig, naar de orde van Melchisedech.” (*Hebr. 5, 4-6*) Door Zijn Menswording is Hij de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, de Middelaar, daar Hij de goddelijke en menselijke natuur in de eenheid van Zijn Persoon met elkaar verbindt. En een Moeder werkte hieraan mee en baande Hem de weg! Door haar deugdzaamheid kon de H. Maagd Maria Hem ook de passende opvoeding geven. De H. Jozef, voedstervader, deed hier geen afbreuk aan, integendeel!

“Ik ben de Goede Herder,” zegt Jezus. (*Jh. 10, 14*) Hij heeft redding gebracht door Zijn verzoenend lijden. Die redding wordt op ons toegepast door het Sacrament van het H. Doopsel, waardoor we in Zijn Schaapstal worden opgenomen en weide vinden, Voedsel voor onze zielen. Dit herderswerk wil Hij in Zijn Kerk en in de tijd voortgezet weten door wijding en opvolging, dus door roeping van mensen. Het sacramenteel priesterschap van de mensen danken wij aan Zijn instelling en het vloeit voort uit Zijn Hogepriesterschap.

Laten we volhardend bidden om méér priester- en kloosterroepingen te verkrijgen! Een missionaris vertelde bij gelegenheid van zijn 40-jarig priesterfeest, dat zijn vader op zijn sterfbed zijn kinderen bij zich had geroepen om hun een geheim mee te delen: “Mijn kinderen, ik wil jullie een geheim toevertrouwen. Zo dikwijls hebben jullie gemopperd dat ons gemeenschappelijk avondgebed zo lang was. Je weet, dat ik altijd een zesde tientje bad voor een bijzondere intentie. Je wist niet wat ik daarmee bedoelde en hebt die staart steeds met een lang gezicht meegebeden. Nu wil ik die zaak ophelderen. Moeder en ik hebben op onze huwelijksdag beloofd, elke dag een tientje aan het Rozenhoedje toe te voegen, opdat God ons de grote genade zou schenken, dat minstens één van onze jongens priester zou worden om als missionaris voor God te kunnen werken. Nu sterf ik gelukkig! Want O.L. Heer heeft ons gebed rijkelijk verhoord: niet één, maar drie van mijn kinderen bereiden zich nu voor op die heilige levenstaak. Jullie moeder en ik hebben nooit over de bedoeling van dat zesde tientje gesproken, om jullie vrije keuze niet te beïnvloeden”.

Laten we ook onze bedevaart naar Rome, 20 augustus a.s., en onze Bedevaart Gorcum-Brielle, 30 en 31 augustus, met het mooie thema: de Kerk, hiervoor inzetten! Veel devotie!

Pater Carlo de Beer

Brief van de Algemeen-Overste

aan de Vrienden en Weldoeners
van de Priesterbroederschap
St. Pius X, nr. 94

De rol van de familievader in de ontluiking van een roeping

Dierbare Gelovigen, en in het bijzonder, dierbare Familievaders,

Zoals u weet, hebben wij dit Heilig Jaar willen wijden aan gebeden en inspanningen die nodig zijn om roepingen te wekken. Maar men kan niet spreken over het ontstaan van een roeping zonder het over het gezin te hebben. Onze Heer zelf, Priester bij uitstek vanaf het moment van Zijn Menswording, heeft ervoor gekozen op te groeien in een gezin om het op een bijzondere wijze te heiligen en als voorbeeld te geven. Het spreekt vanzelf dat het voorbeeld van huiselijke deugden op een bepaalde manier het eerste seminarie en het noviciaat is van elke ziel die God tot Zijn dienst roept.

We willen deze overwegingen wijden aan de meer specifieke rol van de vader in het gezin. In de moderne wereld draagt alles ertoe bij zijn gezag te ondermijnen; maar meer nog vandaag de dag worden zijn verantwoordelijkheid en zijn opdracht steeds meer vervormd door wat men, om het eenvoudig te zeggen, het hedendaags “wokisme”

noemt. Man en vrouw, echtgenoot en echtgenote, lijken tegenwoordig identieke rollen en gelijke verantwoordelijkheden te hebben, wat totale verwarring en een bedorven leefwereld veroorzaakt. De eerste slachtoffers van deze verschrikkelijke verwarring zijn degenen die opgevoed zouden moeten worden om volwassen te worden en zelf op een dag verantwoordelijkheden op zich te nemen. Ook hier is het alleen het Evangelie dat de orde kan herstellen die de moderniteit heeft vernietigd.

Het uitgangspunt

Wat kan men dus aanraden aan een vader die zijn kinderen goed wil opvoeden en, als het Gods wil is, het ontstaan van één of meer roepingen in zijn gezin wil bevorderen? Allereerst is het niet simpelweg een kwestie van dit of dat te doen, of dit of dat te vermijden. In de eerste plaats gaat het erom te leven in een voortdurende houding van geloof en naastenliefde, want een roeping is een antwoord op Gods roep, die een bovennatuurlijk perspectief veronderstelt en tegelijkertijd een grenzeloze edelmoedigheid om alles wat men is aan God te geven. Uit deze innerlijke houding zullen vanzelf daden en gedragingen voortvloeien die daarmee overeenstemmen.

De H. Paulus geeft ons de sleutel om te begrijpen waar we moeten beginnen. Het is de plicht van de man om zijn vrouw lief te hebben met dezelfde liefde als waarmee Onze Heer Zijn Kerk heeft bemind: “Gij mannen, heb uw vrouwen lief, zoals ook Christus de Kerk heeft liefgehad en zich voor haar heeft overgeleverd, opdat Hij haar zou heiligen, nadat Hij haar had gereinigd in de doop met water door het woord des levens, en opdat Hij haar zou voorstellen aan Zichzelf als een heerlijke Kerk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en zonder smet”. (Eef. 5, 25-27)

Het spreekt voor zich dat de liefde voor de echtgenote ook een directe invloed heeft op de kinderen. Het is vooral door te observeren hoe hun vader hun moeder liefheeft en behandelt,

dat adolescenten ontdekken – veel meer dan wij ons kunnen voorstellen – wat het beeld is van de edelmoedigheid en liefde van Onze Lieve Heer op aarde. Als God hen op een dag tot Zijn dienst roept, zullen zij zelf, op een nog grotere en heel andere manier, het beeld moeten zijn van diezelfde liefde en datzelfde gezag. Laten we dus proberen te begrijpen wat de liefde van de vader betekent in relatie tot zijn echtgenote en tot God. De ware liefde, die aan de basis ligt van het grote ideaal dat Onze Lieve Heer aan elke vader van een gezin meedeelt, kan teruggebracht worden tot drie fundamentele daden, waaruit alle andere voortvloeien. Ten eerste veronderstelt liefde dat men de persoon die men liefheeft, diepgaand kent: men ziet haar, men aanschouwt haar, men bewondert haar. Vervolgens bepaalt liefde volledig de manier waarop we de geliefde persoon behandelen: het wekt diep respect op, evenredig aan de mate van liefde. Ten slotte drijft ware liefde ons ertoe om te handelen met absolute toewijding en dienstbaarheid.

Bewondering

Allereerst wordt een man verondersteld zijn vrouw te bewonderen als degene die God voor hem heeft gewild en uitgekozen, om de moeder van zijn kinderen te zijn en de unieke en onvervangbare hulp om hem te ondersteunen, zowel in zijn taak als hoofd van het gezin als in de heiliging van zijn ziel. De echtgenote wordt in de allereerste plaats gezien en bewonderd als een geschenk van God, begiftigd met de kwaliteiten die haar in staat stellen

haar missie als echtgenote en moeder aan zijn zijde te vervullen.

Via haar breidt de bewondering van de man zich vanzelfsprekend uit naar Gods plan voor het gezin, tot de goddelijke wetten, en uiteindelijk tot God zelf en Zijn wijsheid. Dit transcendente perspectief moet zich met de jaren steeds meer verdiepen. Er is niets dat de ziel van een kind of een tiener meer vormt dan opgroeien met dit voorbeeld voor ogen: het stelt hen in staat zich steeds beter bewust te worden van hun plaats in Gods plan – tegelijkertijd zeer nederig en zeer afhankelijk te zijn – en te begrijpen dat ze desondanks door God geroepen zijn tot grote dingen, juist in de mate van die afhankelijkheid.

Het spreekt vanzelf dat deze dimensie van bewondering aan het kind moet worden overgebracht, niet alleen op het natuurlijke vlak met betrekking tot de grootsheid en volmaaktheid van de wetten van de schepping – maar vooral in alles wat de mysteries van God en de godsdienst betreft. We raken hier direct aan de vrucht van de sacramentele genade van het huwelijk, die aan het christelijk huwelijk een dimensie geeft die volledig vreemd is aan het louter natuurlijke huwelijk. Heel vaak worden de mysteries van God en de godsdienstige plichten flauw en levenloos, omdat ze op een routinematige, passieve manier worden beleefd, zonder enige inspanning van de vader om er dieper in door te dringen. Het is dan niet verwonderlijk dat we dezelfde passiviteit en gebrek aan enthousiasme vervolgens bij de kinderen terugvinden. Het gebrek aan bewondering verhindert ons

een ideaal te hebben en eruit te leven om het door te geven. Wat een ideaal zou moeten zijn, verandert dan in iets abstracts – een extra begrip om te leren en te onthouden – maar zonder nog het vermogen er het hart in te leggen, dat elders mee bezig is. Een vader die de waarheden van het geloof kent en beleefd, die met zijn kinderen spreekt over de catechismus, over het voorbeeld van de heiligen, over de liefde van Onze Lieve Heer, voedt voortdurend in zichzelf en om zich heen het ideaal waar alles concreet naar moet verwijzen. Op die manier zal hij gemakkelijk interessante gespreksonderwerpen vinden en zijn kinderen helpen ontsnappen aan de alomtegenwoordige valstrikken van banaliteit en vulgariteit.

Maar opnieuw, het is buitengewoon treffend om te zien, hoe bij een christelijk bewonderde echtgenote, ook een God hoort die gezocht en aanschouwd wordt: er is niets doeltreffender voor de morele vorming van een adolescent dan te zien hoe deze twee liefdesdaden harmonieus samenlopen in de persoon van zijn vader.

Respect

Ten tweede kweekt ware liefde respect. Een kind zal zijn moeder respecteren als hij zijn vader hetzelfde ziet doen. Dit respect van de vader doordringt al zijn omgang met zijn echtgenote: de manier waarop hij met haar spreekt, over haar spreekt, haar beschouwt en haar behandelt. Het gaat hier niet louter om goede manieren of een soort formele huwelijksbeleefdheid. Het gaat veelmeer om de uiter-

lijke uitdrukking van een diepe liefde die spontaan elke relatie beïnvloedt. Het spreekt voor zich dat dit diepe respect zijn fundament en hoogste uitdrukking vindt in de zuiverheid. Niets draagt zo bij aan een gezonde huwelijksrelatie en toont zo onfeilbaar het respect dat de echtgenote toekomt als deze deugd. Ze beïnvloedt het taalgebruik en de dagelijkse houdingen. Ze spoort de vader aan tot waakzaamheid om alles uit het gezin te weren wat deze sfeer van respect en zuiverheid zou kunnen aantasten.

Dit alles moet natuurlijk a fortiori het fundament zijn van de relatie van een gezin tot alles wat heilig is: Gods wet, Zijn eisen, de daaruit voortvloeiende plichten en in het bijzonder de omgang met gewijde personen. Er is niets effectiever in het vernietigen van toekomstige roeping dan een gebrek aan respect voor heilige zaken en personen. Sinds mensenheugenis probeert de revolutie de Kerk in diskrediet te brengen en haar mysteries belachelijk te maken door de fouten van haar leden maximaal uit te buiten. Helaas werkt deze tactiek nog steeds. Haar doeltreffendheid dankt ze aan die duivelse en schokkende associatie tussen het heilige en wat in de mens verwerpelijk is. Men mag zich niet aan deze valstrik overgeven door in een kritische geest te vervallen die verborgen maar onherstelbare wonden bij kinderen veroorzaakt. Die wonden voeden immers ofwel onverschilligheid, ofwel wantrouwen.

Respect behouden voor alles wat heilig is – personen en zaken – betekent niet

dat men zwakheden en tekortkomingen goedpraat. Het betekent eenvoudigweg de Kerk liefhebben zoals Onze Heer haar liefheeft: om wat zij is, en in zoverre zij de zielen blijft heiligen en redden, ondanks de al te menselijke gebreken van haar leden en ondanks de inspanningen van haar vijanden om haar werk te dwarsbomen. Dit is een uiterst belangrijk en gevoelig punt, waarop een vader altijd waakzaam moet zijn en zichzelf moet onderzoeken.

Natuurlijk betekent respect voor het heilige ook niet dat men zich eenvoudigweg onthoudt van kritiek of afkeuring; het betekent dat een vader een positieve, onvoorwaardelijke, vreugdevolle en oprechte gehoorzaamheid toont aan de wetten van God en van de Kerk – een getrouwe echo van Onze Heer, die altijd en in alles gehoorzaam was aan Zijn Vader. Meer nog: het betekent dat hij niet alleen het voorbeeld geeft, maar ook zijn gezinsleden vaderlijk weet mee te nemen in die gehoorzaamheid. Zijn gezag is hem gegeven met dat doel: de heilige orde Gods te doen eerbiedigen, met een zachte maar standvastige houding, in het besef dat hij zo recht doet aan de taak die hem is toevertrouwd.

Toewijding

Ware liefde leidt uiteindelijk tot toewijding. In de volledig christelijke betekenis van het woord betekent toewijding iets heel concreet: de schenking van zichzelf. Daarop is het gericht. Nogmaals, het is in de eerste plaats tegenover zijn vrouw dat een vader deze edelmoedigheid moet tonen. Hij

reken niet, hij wijdt zich vrijwillig toe aan degene die hem is toevertrouwd, hij aanvaardt met edelmoedigheid haar beperkingen, haar gebreken, haar zwakheden, zonder te vervallen in bitterheid en verwijten. Niets in het gezinsleven leidt tot teleurstelling, omdat alles wordt aanvaard en beleefd als een geschenk van God. Liefde en egoïsme zijn twee radicaal tegenovergestelde begrippen. Ook hier is Onze Lieve Heer het volmaakte voorbeeld van de Bruidegom die als eerste de Kerk liefhad, zonder enig eigenbelang en met als enige doel haar te zuiveren, haar moreel te verrijken en haar te redden.

In het dagelijks leven zal deze toewijding duizend verschillende vormen aannemen, afhankelijk van de diverse omstandigheden, maar altijd in de naam van dezelfde liefde.

Het spreekt voor zich dat deze toewijding van de vader van het gezin zich moet uitdrukken in daden die voortvloeien uit de deugd van het geloof, zowel binnen als buiten het gezin. Er zijn talloze toepassingen, maar we willen er één in het bijzonder uitlichten: het gemeenschappelijk gebed in het gezin. Maar al te vaak wordt dit verwaarloosd. Maar al te vaak wordt het beschouwd als de taak van de moeder, waarbij de andere gezinsleden zich aansluiten. Dit is onjuist en vormt een ernstige tekortkoming voor een vader. Niets is noodzakelijker en indrukwekkender voor een kind dan zijn vader te zien thuiskomen van het werk en te midden van zijn kinderen te zien knielen met zijn Rozenkrans

in zijn handen. Op natuurlijke wijze zal het kind geneigd zijn dit voorbeeld zijn hele leven te volgen, vooral in tijden van beproeving en vermoeidheid. Als God hem roept, zal hij klaar zijn om te antwoorden.

De geest van opoffering

Men kan niet dagelijks volharden in het gezinsgebed zonder een ware geest van offergezindheid. 's Avonds heeft iedereen nog iets te doen en men is moe – behalve misschien de allerkleinsten, die nog niet echt kunnen bidden, maar die rondrennen tot het bedtijd is. Bij een goede vader wint de geest van opoffering het. Hij houdt te veel van zijn vrouw, zijn kinderen en zijn God om zich te laten gaan. Hij weigert de moed op te geven.

Zijn edelmoedigheid drijft hem er ook toe om zich zoveel mogelijk in te zetten voor de parochie en, meer in het algemeen, voor iedereen aan wie hij iets kan bijdragen, ook buiten zijn gezin. Het gaat er niet om grote werken te ondernemen. Het gaat er eenvoudigweg om bereid te zijn om een beetje van zijn tijd en talenten aan te bieden, vaak op een discrete manier. Onvermijdelijk zijn de eersten die profiteren van deze edelmoedigheid die zich buiten het gezin uitdrukt, in werkelijkheid de kinderen zelf. Zij zien voor zich het voorbeeld van een goede vader die, zonder hen iets tekort te doen, toch de kracht vindt om ook buiten het gezin zich in te zetten. Dit voorbeeld bereidt hen voor om dezelfde edelmoedigheid te beoefenen, ongeacht de weg God voor hen heeft gekozen.

Wat het leergezag van de Kerk ons zegt

Paus Pius XI heeft, meer dan wie ook, de onvervangbare rol van het gezin in het ontstaan van roepingen weten te benadrukken. Hier is, ter afsluiting, wat hij ons leert in zijn encycliek *Ad catholici sacerdotii* van 20 december 1935:

“De eerste en meest geschikte tuin, waar de bloemen van het heiligdom zo spontaan moeten ontkiemen en bloeien, is nog steeds en altijd het echt en diep christelijke gezin. Het merendeel van de bisschoppen en priesters ‘wiens lof de Kerk verkondigt’ (*Pred. 44, 15*) danken hun roeping en hun heiligheid aan de voorbeelden en lessen van een vader vol geloof en mannelijke deugd, van een kuise en vrome moeder, van een gezin waarin, samen met de zuiverheid van de zeden, de liefde voor God en de naaste hoogtij vierde”. [...]

“Wanneer ouders in een gezin, naar het voorbeeld van Tobias en Sarah, God om een talrijk nageslacht vragen, waarin de naam van God in de eeuwen der eeuwen wordt gezegend (*Tob. 8, 9*), en zij dit met dankbaarheid ontvangen als een gave uit de Hemel en als een kostbaar

toevertrouwd goed; wanneer zij zich inspannen om hun kinderen van jongs af aan een heilige vrees voor God in te fluisteren, de christelijke vroomheid, een tedere devotie tot Jezus in de Eucharistie en tot de Onbevleete Maagd, en eerbied voor heilige plaatsen en personen bij te brengen; wanneer de kinderen van hun kant in hun ouders het voorbeeld zien van een leven van eer, arbeid en vroomheid; wanneer ze heneelkaar heilig zien liefhebben in de Heer, vaak tot de sacramenten zien naderen, niet alleen gehoorzamen aan de kerkelijke wet van onthouding en vasten, maar ook aan de christelijke geest van vrijwillige versterving; wanneer ze hen thuis zien bidden en het hele gezin om zich heen zien verzamelen, zodat het gezamenlijke gebed op een aangename manier naar de Hemel opstijgt; wanneer zij weten dat ze medelijden hebben met de ellende van hun naasten en ze hun rijke of bescheiden bezittingen zien delen met de armen – dan is het moeilijk dat, terwijl alle kinderen proberen de voorbeelden van hun ouders te volgen, er niet tenminste één onder hen zal zijn die niet in het diepst van zijn hart de roep van de goddelijke Meester hoort: ‘Kom, volg Mij’ (*Mt. 19, 21*); ‘Ik zal u tot een visser van mensen maken’.” (vgl. *Mt. 4, 19*)

Moge God u zegenen!

*Menzingen, 8 juni 2025, op het Pinksterfeest,
Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste*

Beknopte Summaleer van de H. Thomas

Door Pater Cattellion o.p.

D. Over het Bestuur van de Wereld

I. Over het bestuur in het algemeen

Er is orde in de wereld, bijgevolg moet er een bestuurder zijn. Het zou tegen Gods goedheid ingaan, had Hij Zijn werk aan zijn lot overgelaten. Die orde in de wereld is door Gods goedheid en wijsheid bedoeld. Het bestuur van de wereld is één, want alle volmaakt bestuur is op de eenheid gebaseerd. Waar velen toch samen besturen, moeten ze altijd op de een of op de andere wijze een eenheid vormen, anders is het bestuur onmogelijk. Het bestuur van de wereld bestaat in haar bewaring en haar richting naar het doel. God alleen kan de wereld in het 'zijn' bewaren, daar Hij alleen het heeft medegedeeld. Ook God alleen kan de wereld richten naar haar doel, daar Hij zelf het doel is. Voor de ordening naar het doel doet God alles alleen, niet voor de uitvoering, waartoe Hij medewerkers gebruikt, niet uit nood, maar uit goedheid. Zoals aan Gods bestuur niets kan ontsnappen, zo kan er ook niets weerstand aan bieden, daar alle natuurlijke en alle vrije neigingen van Hem uitgaan of onder Zijn regeling en toelating staan. God kan alles vernietigen, maar zal het niet doen; wat reeds blijkt uit de natuur van de dingen, die óf onvergankelijk

zijn als zelfstaande vormen, óf het ten minste zijn door de eerste stof voor de stoffelijke dingen.

II. Over het bestuur in het bijzonder

1. Over Gods rechtstreekse inwerking

God kan de vorm in de stof brengen, want al wat in aanleg is, kan rechtstreeks door Hem in act worden gebracht. Alle lichamen kan Hij rechtstreeks bewegen en alle vermogens in het werk zetten, ook de vrije wil en zonder in iets de vrijheid te krenken. God werkt ook in alle dingen, doch op zo'n wijze nochtans dat ze ook zelf met Hem meewerken. Hij werkt reeds in hen als doel, waar alles naar streeft; als eerste bewegener en oorzaak met alles in het bestaan te bewaren en ook alle werkvermogens in het werk te zetten, "applicando ad agendum".

God kan ook tegen de natuurorde werken, daar deze vrij door Hem is vastgesteld en Hij er bijgevolg niet door gebonden is. Dat geschiedt door de wonderen. Een wonder is zoveel te groter, naarmate het meer de krachten van de natuur te boven gaat. Dat kan geschieden óf door de wijze, bijv. plotselinge genezingen, óf door het subject waarin het gebeurt, bijv. verrijzenis uit de dood, óf door de zaak of het feit zelf, bijv. stilstand van de zon.

2. Over de onderlinge inwerking van de schepselen

Onder Gods beweging als eerste oorzaak kunnen ook de schepselen onderling op elkander inwerken. Alleen op de wil van de mens vermag niemand iets, tenzij God alleen. De stoffelijke wereld staat onder het bestuur van de geesten, evenals de lagere geesten onder het bestuur van de hogere, maar zij hebben maar macht in zover God het hun mededeelt of toelaat.

Iedere mens staat onder de bewaking van een geest, die engelbewaarder genoemd wordt. De engelbewaarders zijn de geesten van de laagste orde. Voor collectiviteiten of grote zendingen zijn het ook hogere geesten, uitgenomen de

vier hoogste orden. Ook de stoffelijke dingen kunnen op elkander inwerken, zoals het genoeg blijkt in de natuur. De hemellichamen vooral werken grotelijks in op het aardse, niet toch rechtstreeks op de wil van de mens, doch onrechtstreeks door inwerking op het lichaam en met zo de driften te ontsteken of te verlammen. Ze hebben daarmee een grote invloed op het leven van de mensen, daar de meeste mensen slechts leven van hun driften. Daar alles aan Gods voorzienigheid is onderworpen, kan er voor God niets uit louter toeval gebeuren, wel voor de schepselen, daar zij niet alles kunnen voorzien of beletten, en veel tegen hun verwachtingen voorvalt.

Einde pars I

Onze Lieve Vrouw van Welslagen

Vervolg

Zevende verschijning van de Heilige Maagd

In de nacht van 8 december 1634, om 23.30 uur, gaat Moeder Mariana het koor in om haar gebruikelijke gebed te doen. Terwijl zij een vloed aan tranen stort, presenteert zij ieder van haar dochters aan de goddelijke Gevangene en Zijn gelukzalige Moeder, daarbij een welslagen afsmekend voor haar overgang naar de eeuwigheid en die van haar dochters. Tijdens deze samenspraak voelde zij diep de heftigheid van de goddelijke liefde en zij verloor haar bewustzijn. Zij ziet dan voor zich de Koningin van de Hemel, mooi en aantrekkelijk als altijd, met haar heilige Zoon op haar linkerarm en de staf in de rechterhand. Zij was vergezeld van de drie aartsengelen. De H. Michaël droeg een ontelbaar aantal witte tunieken, bezaaid met sterren en verfraaid met gepolijst goud. Elke tuniek was versierd met een prachtig snoer met fijne parels, waaraan een mooi gouden kruis hing,

bezet met allerlei soorten kostbare stenen. In het midden van het kruis bevond zich een schitterende ster met de zoete namen van Jezus en Maria erin gegraveerd. De H. Gabriël droeg een kelk met daarin het kostbaar Bloed van de Verlosser, een ciborie gevuld met Hosties en een grote hoeveelheid heerlijk geurende witte lelies. De H. Rafaël droeg een grote, kostbare ampul, doorschijnend en verfijnd gebeiteld, die een heerlijke balsem bevatte, waarvan de

zoete geur de gehele ruimte vervulde, de atmosfeer zuiverde en de ziel een verheven vreugde en een bewonderenswaardige rust deed proeven. Hij droeg ook verscheidene violette stola's, die glansden, en een pluim om te schrijven van schitterend goud, met de naam van Maria erin gegraveerd.

De drie heilige aartsengelen bleven voor hun Opperste Koningin waarvan de linkerarm de Koning van het Paradijs en de Prins van de Eeuwigheid ondersteunde. De negen koren engelen vormden het hof van hun aanvoerders en op een teken van de H. Michaël begon het eerste engelenkoor te zingen in hemelse harmonie en daarna volgden de koren elkaar op tot en met het negende koor. Aan het einde van deze hemelse symfonie opende de Koningin haar mond en sprak deze woorden: "Mijn welgeliefde dochter en uitverkoren echtgenote van het Lam zonder vlek, verlaat deze aarde, trieste plaats van verbanning van de rechtvaardige en kom onmiddellijk naar je Vaderland zo lang reeds begeerd. De harde winter van je sterfelijk bestaan is voorbij en je eeuwige lente vangt aan, waar de goede werken van je aardse leven als bloemen van een uitzonderlijke schoonheid en met een verfijnd parfum van grote waarde zullen zijn, want zij zullen de prijs zijn van de smartvolle Verlossing. Als de stervelingen zouden begrijpen hoezeer men de tijd moet waarderen die hen is gegeven en elk moment van hun leven benutten, hoe anders zou de wereld dan zijn! En een aanzienlijk aantal zielen zou dan niet eeuwig verloren zijn! Deze minachting is de oorzaak van hun val. Mijn dochter,

heb medelijden met de onvoorzichtige zondaars en ween voor hen. Smeek je God en Verlosser hun zielen vele speciale en doeltreffende genaden te sturen, krachtig genoeg om hen uit de duistere afgrond, waarin ze liggen, te trekken. Weet dat de witte tunieken voorbestemd zijn voor ten eerste mijn gelovigen en vurige dochters van alle tijden, die in dit klooster zullen leven: aan enkelen omdat ze de onschuld van hun Doopsel zullen hebben bewaard en aan anderen omdat ze zich zullen hebben gezuiverd door strenge boetedoeningen. (...) Ten tweede zijn de tunieken ook voor wereldlijke en reguliere priesters en de leken van beide geslachten, die Mijn Zoon en mij met een eenvoudig en oprecht hart liefhebben en tevens dit Klooster van onze voorkeur beminnen. Terwijl zij kritiek en minachting miskennen, strijden zij voor het behoud van het Klooster en wijden zich toe aan het verspreiden van mijn devotie onder de aanroeping van het Welslagen, die de steun en het behoud zal zijn van het geloof in deze quasi totale corruptie van de 20^e eeuw!

Gabriël draagt de kostbare Kelk met daarin het Bloed van de Verlosser. Dat betekent de genade van de verrijzenis op de dood (door de zonde) en het

herstel van de zielen door het Sacrament van Boetvaardigheid, dat de bedienaren van mijn Zoon overvloedig ter beschikking stellen om het leven in de door de satanische jaloezie van de helse draak gedode zielen te herstellen. Bezie en overweeg de grootheid van dit sacrament, dat herstelt en leven schenkt, zo vergeten en zelfs geminacht door de sterfelijke ondankbaren die zich in hun dwaze illusie niet realiseren dat dit het enige middel tot zaligheid is, wanneer men de onschuld van het Doopsel heeft verloren. (...)

Zoals je ziet, draagt Gabriël ook een ciborie gevuld met Hosties: die stelt het heilig Sacrament van de Eucharistie voor, dat wordt uitgereikt door mijn katholieke priesters die tot de heilige romeinse, katholieke en apostolische Kerk behoren, en waarvan het zichtbaar hoofd de paus is, koning van de Christenheid. De pauselijke onfeilbaarheid zal tot geloofsdogma worden verklaard door dezelfde paus die gekozen is om het dogma van mijn Onbevleete Ontvangenis af te kondigen. Hij zal vervolgd worden en gevangen gehouden

worden in het Vaticaan ten gevolge van de wederrechtelijke inbezitting van de pauselijke staten door de onbillijkheid, de jaloezie en de hebzucht van een aardse vorst.

Bezie de ciborie om de verhevenheid van dit mysterie te begrijpen en de eerbied waarmee dit behandeld en ontvangen moet worden door de gelovigen. Het zal een tegengif zijn tegen de zonde en een gemakkelijk en krachtig middel voor de zielen om zich met hun God en Verlosser te verenigen, die in de overmaat van Zijn liefde zich verbergt onder de blanke gedaante van de Hostie en blootgesteld is aan de godslasterlijke heiligschennissen van Zijn ondankbare zonen.

Boete doen voor deze heiligschennissen is het werk van beschouwende zielen en op een bijzondere manier van de dochters van mijn Onbevleete Ontvangenis. Weet dat in de goddelijke geheimen deze verborgen en vrijwillige uitboeting één van de plannen van God was toen Hij de oprichting van deze Orde, die Hem zo dierbaar is, beschikte.

Deze ontelbare lelies, wit, mooi en buitengewoon geurend, die je tegelijk met de kelk en de ciborie ziet, die door mijn Aartsengel Gabriël gedragen worden, zijn de goede religieuzen van mijn Orde (en zij zullen talrijk zijn in de kloosters over de gehele wereld). Elk van hen zal een onderscheiden missie hebben en elkeen zal zonder ophouden van de Hemel een vloed van genade ontvangen voor dit doel. Ik beveel mijn dochters aan om te lijden, opdat de zeven sacramenten met volmaaktheid zouden worden ontvangen door de gelovigen, vooral het derde, het vierde en het zesde sacrament (resp. de Heilige Eucharistie, de Biecht en het Priesterschap).

De grote ampul, doorzichtig en kostbaar, gedragen door mijn Aartsengel Rafaël bevat een buitengewone balsem met de zoetste geur, die zich verspreidt in de lucht, de atmosfeer zuivert en aan de ziel het opperste geluk en een bewonderenswaardige kalmte overbrengt. Zij stelt de kloosters voor. Dit zijn de uitverkoren plekken waar men de dagelijkse beoefening van de gelijke deugden ziet, zoals het naleven van de Regel en strenge boetedoeningen door zijn bewoners.

De zuiverheid en de kuisheid die daar bestaan, zijn de voortreffelijke geur die de gelukkige landen, die dergelijke kloosters bezitten, parfumeren. Ze zuiveren de lucht die vervuild is door diegenen in de wereld, die zich overgeven aan de meest schandelijke ondeugden en passies. Tegelijkertijd brengen zij aan de zielen een onuitsprekelijke vreugde en een bewonderingswaardige vrede over, die de zondaars ertoe brengt in zichzelf te keren en naar

God terug te keren. Dat geschiedt door de gebeden die onophoudelijk, dag en nacht, in deze huizen naar het Paradijs worden opgezonden. Zoals Mozes met de armen ten hemel opgeheven stond, zo smeken deze religieuze zielen en doen boete, opdat de zondaars zich bekeren en hun land bevrijd zou worden van de stromen van ondeugden en passies die de verschrikkelijke kastijdingen van de goddelijke Rechtvaardigheid over hen afroepen.

Wee de wereld als het aan kloosters zou ontbreken! De stervelingen begrijpen hun belang niet, want, als ze dat wel zouden doen, zouden ze hun rijkdommen gebruiken om ze te vermenigvuldigen, omdat ze een geneesmiddel zijn voor alle lichamelijke zowel als geestelijke kwalen. De Heilige Drie-eenheid en ik, Moeder en toonbeeld van de religieuze personen, houden met een grote tederheid van deze huizen. Ik ben het kanaal van de kostbare genaden die niet aan de mensen in de wereld worden geschonken. Want in elk van deze huizen word ik waarachtig en teder bemind; hun leden nemen hun toevlucht tot mij met dat vertrouwen en die liefde waarmee men zijn toevlucht neemt tot een tedere en toegenegen moeder. Onder verschillende aanroepingen vereren zij mij op alle plaatsen. De aartsengelen verzamelen hun gebeden, tranen, boetedoeningen, verzuchtingen en offers en bieden die mij aan. Vervolgens bied ik ze aan voor de Troon van God voor het heil van de wereld.

Niemand op aarde realiseert zich waar het heil van de zielen vandaan komt, de bekering van grote zondaars, de ommekeer van grote plagen, de op-

brengst en de vruchtbaarheid van het land, het einde van de pestuitbraken en oorlogen en de harmonie tussen de naties. Dat alles is te danken aan de gebeden die opstijgen uit de kloosters.

De ontelbare stola's in violet, gedragen door de Aartsengel Rafaël, die prachtig blinken en de plaats waar het Altaar is, verlichten, staan symbool voor de doeltreffende daden en ijver van de goede priesters die, zich geheel opofferend, zichzelf vergeten om Jezus Christus en mij te doen kennen en beminnen. Trouw aan de opdracht die hen is gegeven, werken ze onvermoeibaar in de wijngaard van de Heer om deze te doen groeien en bloeien en om zielen te redden die door het Bloed van de Verlosser zijn vrijgekocht. Dat zijn de goede en getrouwe dienaren die in de vreugde van hun Heer zullen binnentreden.

De goud gepolijste en blinkende pluim, gemerkt met mijn naam, is voor zowel de wereldlijke als religieuze priesters die over mijn glorie en mijn smarten schrijven. Hij is ook voor degenen die door hun geschriften mijn devotie van dit klooster verspreiden, die van het Welslagen, alsook van jouw leven, die van deze zoete en troostvolle aanroeping onafscheidelijk is.

In de 20^e eeuw zal deze devotie wonderen bewerkstelligen zowel op geestelijk als tijdelijk gebied, want het is de wil van God deze aanroeping en de kennis van jouw leven te bewaren voor die eeuw, wanneer het bederf van de zeden bijna algeheel zal zijn en het kostbare licht van het geloof vrijwel gedooft.

Nu, mijn welbeminde dochter, verwezenlijk je de betekenis van de

zaken die je in de handen van mijn heilige aartsengelen hebt gezien: Michaël 'Quis ut Deus' (Wie is als God?), Gabriël 'Fortitudo Dei' (de Kracht van God) en Rafaël 'Medicina Dei' (het Geneesmiddel van God). Elke aartsengel vervult een missie door de mensdom in verval bij te staan. Zelfs als de rest van het menselijk geslacht nalatig is deze heilige prinsen aan te roepen en te vereren, dan wens ik dat jij en je huidige dochters, evenals degenen die nog zullen komen, dit doen om genaden en gunsten te bekomen, zowel materiële als geestelijke, voor jullie zelf en voor dit Klooster. Ik zal er ook op toezien dat ze altijd mijn beeld verzorgen van dit geliefde Klooster, zo begunstigd door de goedheid van God.

De dood van Moeder Mariana

Gedurende de eerste vijf dagen van 1635 bleef Moeder Mariana heel zwak, terwijl haar situatie continu verslechterde. Op de zevende dag viel ze meerdere malen flauw, maar zij spande zich in om op de been te blijven en haar zusters te volgen. Op 11 januari, na te Communie te zijn gegaan, viel ze in bezwijming en nadat zij probeerde zich op te richten, viel ze ter aarde neer. Zij verzocht toen naar de ziekenzaal gebracht te worden, want het waren haar laatste dagen. Zij wist immers dat ze de 16e zou overlijden. Die dag brak aan.

Moeder Mariana stond afzonderlijk één voor één haar zusters bij en troostte hen, zij nam aan de Mis deel die op haar kamer werd opgedragen in bijzijn van de bisschop, zij beleed haar geloof, ontving het heilig Oliesel, en toen luid-

de de klok om de zusters nog één maal rondom haar te verenigen.

Zij las voor uit haar testament en vroeg en beval dat het zou worden nagevolgd door haar opvolgsters, doorgegeven zou worden van generatie op generatie en dat de tekst altijd binnen handbereik zou zijn. Toen de lezing beëindigd was, hield de pater die haar assisteerde haar het kruisbeeld voor, dat zij kuste, in de handen nam en tegen haar borst drukte. Toen de gebeden van de aanwezigen waren beëindigd, rolden er twee tranen over haar wangen, zij zucht diep en blies toen met een engelachtige glimlach de laatste adem uit.

Het testament van Moeder Mariana

In haar testament richt Moeder Mariana zich tot Jezus, Hem zeggend: “Mijn Geliefde, open mij de deuren van Uw Rijk, zoals U me op een dag de gezegende poorten van het Klooster van mijn Onbevleete Moeder hebt geopend, waar ik me heb geheiligd en waar ik Uw heilige Wil heb volbracht enkel onder Uw blik. Zie mij hier, uitgeput door de harde verbanning van het sterfelijk leven, toen ik in stilte en voor Uw liefde alle ontzeggingen en smarten leed die U me stuurde; de weg is lang geweest, maar ik ben eindelijk aan het einde gekomen. Open Uw armen en sta me toe te rusten van mijn vermoeienissen en mijn vermoeide hoofd te neer te leggen op Uw goddelijk Hart van hevig vuur. (...) Nu kom ik ongeduldig bezit nemen van de gezegende eeuwigheid die U me hebt beloofd, waar ik zal leven onder de mantel van mijn Onbevleete Moeder

in gezelschap van mijn Vader Franciscus van Assisië”.

In haar geestelijk testament zegt Moeder Mariana tegen haar dochters, sprekend over de verbintenis van haar orde met de Franciscanen: “Degene die beweert het zonder Franciscus (van Assisië) en Béatrice (de oprichter van de orde) te kunnen stellen, behoort niet tot de werkelijk waarachtige Franciscaanse Orde van de Onbevleete Ontvangenis. En dat is waarom noch onze heilige Vader Franciscus, noch de heilige Béatrice hen zal erkennen als hun dochters. Laatstgenoemde zal tot de eer van de altaren worden verheven in de 20e eeuw”. En zo geschiedde het: Béatrice de Silva werd heiligverklaard op 3 oktober 1976 onder het pontificaat van Paulus VI, vijfhonderd jaar na haar dood.

Maar de eerste bezorgdheid van Moeder Mariana was de bekering van de zondaars. Zij geeft als middel de navolging van Christus in Zijn zachtmoedigheid en nederigheid van hart en de vereniging met Hem op het Kruis, om Hem altijd bereid te vinden de gebeden aan te nemen voor de zielen die goddelijke hulp nodig hebben.

Wat betreft de boodschap van Onze Vrouw van Welslagen over de redenen voor het doven van de lamp in het heiligdom: die vond Moeder Mariana zo belangrijk voor deze arme wereld, dat haar laatste gedachten waren om de devotie tot de Heilige Maagd en de ontvangen boodschappen te verspreiden. Zij schreef daadwerkelijk in haar testament: “Toen de goddelijke Meester aan het schandelijke kruishout hing, toen Zijn leven langzaam uitdoofde onder bijna oneindige pijn

en kwelling, was het testament dat Hij gaf om de mensheid vrij te kopen, dat Hij ons Zijn Moeder liet als onze Moeder. Hij richtte zich daadwerkelijk tot Zijn maagdelijke Moeder, zeggend: “Vrouw, ziedaar uw zoon!”, zijnde Zijn welgeliefde leerling. En zich tot hem richtend, zei Hij: “Ziedaar uw Moeder!” Ziedaar uw hemelse Moeder, de zeer heilige Maria van het Welslagen. Zij zal altijd zorgen voor uw welslagen!”

“Heb altijd een grote liefde voor de gelukzalige Maagd, volg haar na in haar deugden, vooral haar diepe nederigheid, haar vurige liefde voor God en de arme zondaars, haar eenvoud en haar onschuld vol vertrouwen. Dat er toch geen sluwheid of hypocrisie in uw zielen zij. Bewaar en verspreid de devotie onder de aanroeping van Onze

Vrouw van Welslagen, want hierdoor verkrijgt u alles wat u aan Jezus en Maria vraagt. ... U moet deze ware schat devoot bewaren en haar doen kennen en beminnen door zo veel mogelijk zielen. Verzekeren hen dat zij door deze devotie altijd een goed welslagen in de tijd en de eeuwigheid zullen verkrijgen”

“Neem altijd uw toevlucht tot haar in al uw geestelijke en tijdelijke noden. Als uw ziel lijdt door bekoringen, en ondergedompeld is in smarten, en als door goddelijke toestemming de ster van uw roeping verborgen is voor het zicht van uw ziel, richt u zich dan met vertrouwen tot haar met deze woorden: Sterre van de stormachtige zee van mijn sterfelijk leven, moge uw licht mij zodanig verlichten, dat ik niet kan afdwalen van de weg die me naar de Hemel brengt!”

Na het overlijden van Moeder Mariana

In 1885 werd het lichaam van Moeder Mariana opgegraven, 271 jaar na haar dood. Haar lichaam werd compleet en intact aangetroffen. Zij droeg een wit habijt met een zwarte sluier. Haar gezicht had zijn natuurlijke kleur bewaard met een roze nuance op de wangen en de lippen. Tussen de lippen door, die enigszins geopend waren, kon men haar tong zien. De ogen waren gesloten maar bewaard voor bederf, evenals de wimpers. De oren waren flexibel, haar haren rossig en het gehele lichaam ademde een geur van lelies uit. De lichamen van de andere Moeders stichters werden ook geheel intact gevonden en worden nu bewaard in een

kristallen schijn in het nieuwe graf van het Klooster van de Onbevleete Ontvangenis in Quito.

Het wonder van 1941¹

Het beeld heeft het Klooster door de eeuwen heen beschermd en vele genaden verkregen voor Ecuador en zijn inwoners. Zoals Maria zei in een verschijning is deze devotie de bliksemafleider tussen de goddelijke Gerechtigheid en de wereld die aan zijn plichten verzaakt, om de enorme kastijding die zij verdient tegen te houden. Opdat haar wonderlijk beeld bekend zou worden in andere landen, verwezenlijkte de Heilige Maagd de meest buitengewone gebeurtenis in de 20^e eeuw op het grondgebied van Ecuador.

In 1941 was Peru Ecuador binnengevallen. Geconfronteerd met deze noodtoestand, gebod de aartsbisschop van Quito drie dagen gebed ter ere van de Heilige Maagd onder haar diverse aanroepingen in de verschillende kerken van Quito, met het doel om de beëindiging van de vijandelijkheden af te

smeken. Op 24 juli vingen de gebeden aan, ook in de kerk van de Onbevleete Ontvangenis ter ere van Onze Vrouw van het Welslagen. Drie dagen later, van zeven uur 's ochtends op zondag 27 juli tot drie uur 's ochtends op maandag 28 juli, dus gedurende 20 uren, bewoog het beeld van Onze Vrouw van het Welslagen de ogen. Het gezicht wisselde van kleur, variërend van roodachtig tot marmerachtig. Een soort mist bedekte het beeld. Toen deze optrok, omhulde een bovennatuurlijk schittering het beeld. Tijdens het wonder sloeg het beeld de ogen, die normaal naar beneden kijken, op ten Hemel met een smekende blik, vervolgens sloeg het de ogen weer neder op de gelovigen en zo herhaalde zich dit.

Het nieuws verspreidde zich en duizenden gelovigen overspoelden de kerk om het wonder gade te slaan. Het moederlijke knipperen met de ogen van het gewijde beeld werd door meer dan 30.000 personen waargenomen. De avond van dezelfde dag kondigden de kranten het einde van de vijandigheden met Peru aan. Het nieuws van de wonderlijke gebeurtenis met het beeld haalde de voorpagina's van diverse grote landelijke kranten.

1. Het gedeelte over het wonder is een vertaling van een stuk uit het boekje 'Brève Histoire de Notre Dame du Bon Succès et Neuvaine' door Paul M. Kimball ISBN 978-1-7327175-0-3

Op 8 augustus 1986, na de uitgebreide documentatie over het leven van Moeder Mariana te hebben onderzocht, heeft de aartsbisschop van Quito, Monseigneur Antonio Gonzalez, een bisschoppelijk decreet uitgevaardigd om aan te vangen met het proces van zaligverklaring van Moeder Mariana, in welk decreet men bevestigde dat Moeder Mariana alle deugden tot in een heldhaftige graad beoefende en dat ze zich onderscheidde door haar devotie tot de Passie van Christus, tot de Heilige Eucharistie en tot de Moeder Gods. Men erkende bovendien haar bovennatuurlijke gaven en charisma tijdens haar leven. De aartsbisschop benoemde Mgr. Luis E. Cadena y Almeida, doctor in de theologie, tot aanvrager van het proces en vertrouwde hem de taak toe een kerkelijk tribunaal samen te stellen om te beginnen met de eerste fase van het proces.

Deze bisschop heeft een imposant arsenaal aan documentatie samengesteld van getuigenissen en werken, waarvan er veel met kerkelijke goedkeuring zijn gepubliceerd. Werken die de heiligheid van leven aantonen van Moeder Mariana de Jesus Torres y Berriochoa en de waarachtigheid van profetische openbaringen die zij heeft ontvangen – waarvan vele al bewaard zijn – gedurende de 40 bezoeken die Onze Lieve Vrouw van het Welslagen haar bracht.

Deze devotie is kerkelijk goedgekeurd. Gedurende meer dan vier eeuwen, sinds februari 1611, toen de achtste bisschop van Quito Salvador de Ribera het wonderdadige beeld zegende en haar installeerde in de zetel van de abdis, is deze devotie goedgekeurd door alle bisschoppen van Quito. De devotie tot Onze Lieve Vrouw van Welslagen is ononderbroken gebleven de afgelopen eeuwen. Daarom is dan ook door de Heilige Stoel toestemming verleend om op 2 februari 1991 het beeld van Onze Vrouw van het Welslagen kerkelijk te kronen.

Laten we bidden voor de spoedige zalig- en heiligverklaring van Moeder Mariana, zodat de devotie tot Onze Lieve Vrouw van Welslagen steeds meer uitbreiding vindt tot meerdere eer en glorie van God en tot heil van de zielen en opdat de Heilige Kerk in Moeder Mariana een machtige bemiddelaarster en voorspreekster mag bezitten in haar strijd tegen de machten van de duisternis.

Marielle Verbeek

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Juli:
Voor ons land!

Augustus:
Voor de katholieke gezinnen!

Allen in de bres voor land en christenheid! – De Ottonen – Deel I

Beste Kruisvaarders,

*Wilde roofdieren storten zich op
christelijk Europa ...*

Klooster Prüm, in Duitsland, maar niet ver van Luxemburg, jaar 889. De monnik Regino schrijft op, wat er net gebeurd is: “Het zeer wilde en alle roofdieren aan wreedheid overtreffende volk der Hongaren trok vanuit

de moerassen aan de rivier Don [nu: Zuid-Rusland] naar het westen. Ze trokken eerst door de lege vlakte van Pannonië [Hongarije en omstreken]. Ze voedden zich daar door jacht en visvangst. Dan overvielen ze om de beurt Karinthië [Zuidoost-Oostenrijk], Moravië [Oost-Tsjechië] en Bulgarije. Enkelen doodden ze met het zwaard, maar de meeste mensen schoten ze neer met een regen van duizenden pijlen, die ze met zulke kunst vanuit hun bogen uit dierenbeen afschieten, dat men zich tegen hun schoten nauwelijks kan beschermen. Een gevecht van man tegen man in een normale veldslag voeren, of een stad belegeren ... dat kunnen ze niet. Maar hun aanvallen zijn zeer onstuimig! Meestal verlaten ze in het heetst van de strijd plots de veldslag en vluchten weg. Wanneer men net denkt

dat men ze heeft verslagen, keren [de Hongaren] weer om! Dan beginnen ze de eindaanval! De Hongaren leven niet als mensen, maar als beesten! Ze voeden zich alleen met rauw vlees en drinken bloed. Als geneesmiddel verscheuren en verslinden ze de harten van hun gevangenen! Niet door het geweest van hun slachtoffers, niet door om het even wat ... laten ze zich ooit tot enig medelijden bewegen! Met een mes scheren ze hun hoofdhaar af, tot op de huid. Bijna altijd rijden ze te paard. Ze staan ook [recht] op hun paarden. Vanuit hun paarden praten ze met elkaar. Hun kinderen oefenen ze intensief in paardrijden en van daar uit pijlen af te schieten. Hun geest is opgeblazen, vol bedrog en brutaal. Mannen en vrouwen, ze hebben allemaal dezelfde wildheid! Hoewel van natuur uit zwijgzaam, zijn ze in innerlijke onrust. Altijd in beweging. Sneller in handelen dan in praten. Door de wreedheid van

dit afschuwelijke volk werden niet alleen genoemde gebieden, maar ook het Koninkrijk Italië voor het allergegrootste deel verwoest ...”

Het Oost-Frankenrijk is aan de beurt ...

Begin 10^e eeuw. Oost-Frankenrijk. Een groot land, van Friesland (betekent dan: Nederland ten noorden van de grote rivieren) tot Kraïn (Slovenië). De meeste inwoners spreken een West-Germaanse taal, waaruit zullen ontstaan: Duits en ... Nederlands (!). Bij de zuidoostgrens is de “Oostmark”, waar strijders van de Germaanse deelstam der Beieren de grens verdedigen. In het jaar 907 weten de grenswachters eerst niet wat ze zien: uit de vlakke komt een reusachtige ruitershorde op hun af gedraafd! De Hongaren vallen aan! De Beierse soldaten vallen de horde alleen aan, bij Presburg (nu: Bra-

tislava, Slovaĳie). Gebrul! Gehuil! Wie wint? De Beieren hebben geen schijn van een kans! Te voet zijn ze te traag voor die huilende ruiters! Hun wollen hemden houden geen krachtige pijlen tegen! Grote overwinning voor de woeste, heidense Hongaren! Niemand kan hun tegenhouden! Ze gaan op plundertocht door Beieren en Zwaben, dus heel Oostenrijk, Zwitserland en Zuid-Duitsland. Vóór iemand er iets kan tegen doen, ... zijn de Hongaren al weer weg! Bovendien is er geen eenheid in het Oost-Frankenrijk. De stamlanden Beieren, Zwaben (Zuidwest-Duitsland en Zwitserland), Franken (Midden-Westduitsland), Thüringen (Midden-Oostduitsland), Saksen (Noordwest-Duitsland), Opper-Lotharingen (rond Luxemburg) en Neder-Lotharingen (België en Zuid-Nederland) ... vormen geen eenheid en ieder gebied doet waar het zelf zin in heeft. De Beieren zijn zó bang dat ze volgende jaren maar met de Hongaren méé op plundertocht gaan! Dat vinden de Hongaren natuurlijk prima en vallen nu elk jaar na het binnenhalen van de oogst in deze streken opnieuw aan! Die oogst pakken ze dan voor een groot deel voor zichzelf mee. Plus alles wat los zit. Muntstukken bijvoorbeeld. Niet om te betalen. Waarom ook, wanneer je alles ook gratis kunt meenemen? Maar om er gaatjes in te maken en als sieraad rond de nek te hangen. Rond de nek van de Hongaar én van zijn paard! Weet je wat de Hongaren nog meer meenemen? Meisjes! Die mogen daarna mama worden van nieuwe Hongaren! Of ze dat zelf willen? Dat wordt niet gevraagd. ... Doet niemand hier iets tegen?!

Eindelijk! Een leider voor allen! Het land aan elkaar bidden

Pas in 919 lukt het. Eindelijk kunnen de Oost-Frankische stammenvorsten een leider voor het hele land kiezen: Hendrik I van Saksen. Een veertiger met de bijnaam “de Vogelaar”, omdat Hendrik zo goed is in de jacht met valken. Hendrik is gelukkig heel tactvol en voorzichtig met zijn hertogen. Zodat ze zich niet als knechtjes behandeld voelen, maar hem toch als hun leider aannemen. En Hendrik zorgt ervoor dat ze vrienden worden ook onder elkaar, door het christelijke, katholieke geloof. Daarvoor sticht hij gebedsbroedersschappen. De machtigste families bidden voor elkaar. In gebed worden ze ... broeders en zusters. Familie in Christus! De verschillende stamvorstendommen gaan zich voor het eerst toch een beetje als één volk voelen. En dat is de hoogste tijd!

Eens een meevaller

In 926 is het wéér zo ver: de Hongaren vallen wéér aan! Is het Oost-Frankenrijk er klaar voor? Nee! Maar ... Terwijl verkenners van de koning het kamp van de Hongaren bij Werla in Saksen (bij Goslar in Noord-Duitsland) gaan bespieden, zien ze hoe één van de Hongaarse prinses zich afzondert in het bos. Waarschijnlijk om naar de “wc” te gaan. Plots snoeren Saksen hem met de handen de mond en ze trekken ze hem naar beneden! Om hulp roepen kan hij zo niet! De prins wordt naar Hendrik gebracht. Die jubelt: “Eindelijk eens geluk aan ónze kant! Dank U wel, goede God!” Hendrik stuurt boden naar de Hongarenleiders: “Vrede, of u krijgt de prins niet terug!” De Hongarenaanvoerders antwoorden: “He daar! Niet zo makkelijk! Negen jaar vrede, OK. Maar dan moeten jullie de prins goed behandelen, hem na die negen

jaren vrijlaten en intussen elk jaar een bedrag in zilvermunten betalen. Anders vallen we tóch aan!” Hendrik gaat akkoord.

Vorbereitung is het halve werk

Hendrik van Saksen gebruikt de jaren van vrede heel goed! Elk dorp wat in gevaar is door de Hongaren aangevallen te worden, krijgt een verdediging waar ruiters niet doorheen kunnen: een gracht of palissaden (muur van boomstammen). Op belangrijke punten bij de grens, bij kruispunten van wegen, maar ook rond plaatsen met een bisdom, laat Hendrik muren en vestingen bouwen. Zo ontstaan tussen Nederland en Oostenrijk de eerste kastelen en sinds eeuwen weer ommuurde steden. Maar Hendrik weet dat hij niet alleen voor verdediging moet zorgen. Wil hij zijn landen vrij maken van barbaars-heidense plundertochten, dan zal hij de Hongaren met een goed leger moeten verslaan. En dus moet er dringend betere bewapening en training komen. Beter bewapening: ruiters. Maar met een voordeel, beter dan de Hongaren: de ruiters krijgen een nieuwe uitvinding: een maliënkolder (kettinghemd). Voor een aantal onder hen wordt nog iets

beters ontworpen: bepantsering voor borst, rug en zelfs benen: een harnas. En kijk: hier zijn de eerste ridders!! Na-deel: zo snel als de Hongaren kunnen ze met dat gewicht niet draven. Maar daarvoor moeten de Oost-Frankische ridders trachten de Hongaarse horden in een val te lokken ...

Met wilde beesten ruzie zoeken? De Heilige Lans

Het jaar 932. Een gezantschap van de Hongaren komt naar Hendrik om het jaarlijkse tribuut, de geldsom af te halen. Ze doen de korf open. In plaats van centen, vinden ze ... een dode hond! De Hongaren zijn natuurlijk woedend! En Hendrik? Die denkt dat hij nu genoeg voorbereid is. Het komt zoals te verwachten is: de Hongaren komen met een machtig ruitelerger door Thüringen aangedraafd! Het is 15 maart, feestdag van de H. Longinus, de Romeinse officier, die na de kruisiging met zijn lans Jezus' rechterzijde opende en later christelijke martelaar werd. Niet toevallig! Hendrik heeft net die "Heilige Lans" verworven van de Koning van Bourgondië en draagt hem nu in de strijd! In Thüringen, bij de rivier Unstrut, op een plek die "Riade" heet, treffen de legers op elkaar. De Honga-

ren zien wat ze al jaren gewoon zijn: voetsoldaten in wolhemd met zwaard en schild. De Hongaarse ruiters lachen: "Die idioten weer. ... Dit wordt een simpele jachtpartij!" De Hongaren rijden op de Thüringse voetsoldaten af. Maar: nu laat Hendrik zijn opgestelde val dichtklappen! Vanaf de Hongaarse flank komt hij met zijn ridderleger aan gedonderd! Hoewel ze in de meerderheid zijn, merken de Hongaren snel dat ze met hun pijlen tegen de ridderharnassen weinig uitrichten. Ze keren om en vluchten! Voor het eerst in de West-Europese geschiedenis worden de Hongaren verslagen! Dat betekent voor hun een flinke klap! En voor de christenen in West-Europa? Een flinke opkikker! Eindelijk hoop op een ommekeer! Op de dag van de Heilige Lans!

"Een betere dan ik ... ?"

Hendrik heeft zich niet officieel willen laten tot koning zalven. Zijn uitleg: "Dat zal passen voor een grotere dan ik." Wie dan wel? Uit zijn zonen kiest Hendrik er één als opvolger: Otto. Hoewel hij niet de oudste is. Maar hij heeft wel dapperheid bewezen. Al in 929 was er een grensoorlog geweest

met de oosterburen van de Saksen: de Slavische Wenden, in de streek van wat nu Oost-Duitsland (Berlijn, Leipzig, Dresden ...) is. Hoewel Otto maar 17 jaar oud is, heeft papa Hendrik hem wel de leiding gegeven over deze Wendenveldtocht. En? Otto doet het prachtig! Hij begint daarbij zelfs ook van de Slavische burenen te houden. Daarbij helpt hem de verliefdheid op een edele Wendische jongedame. Niet verkeerd, in zoverre hij echt hun taal leert en hun de hemel wil openen door hun christelijke missionarissen te sturen. Wel moet papa Hendrik zoneman terugfluiten: “Zolang dat meisje niet christelijk is geworden, geef ik geen

toestemming voor een huwelijk!” Papa Hendrik heeft wel begrepen dat zoon Otto dringend een goede, christelijke bruid nodig heeft. Hij schrijft daarom een brief naar Koning Aethelstan van Engeland. Die stuurt zijn twee halfzusjes naar Saksen op vakantie. Otto kan ze leren kennen en kijken of er één van beiden hem bevalt. En ja hoor: hij en de één jaar oudere Eadgyth kunnen het goed met elkaar vinden! Al in 930 (Otto is pas 18) trouwen ze. Daarop roept Hendrik de rijksvorsten samen voor een rijksdag (regeringsvergadering) naar Erfurt. Daarbij verdeelt Hendrik bezittingen onder zijn zonen. En roept Hendrik zoon Otto (niet de oudste!) uit tot zijn opvolger. Op 2 juli 936 krijgt de 61-jarige, dappere en wijze koning Hendrik I een beroerte en sterft. Hij wordt in zijn lievelingsplaats begraven: de abdij van Quedlinburg aan het Harzgebergte. Zoon Otto, intussen 24 jaar oud, neemt de regering daadkrachtig in handen. En hij durft méér dan zijn vader: hij laat zich in de kerk van Keizer Karel de Grote

te Aken (dicht bij Limburg) kronen tot Oost-Frankisch koning. Iets wat vader Hendrik voor “een betere of grotere dan ik” verwachtte. Wordt Otto dat?

“Een sterke koning? Daar zullen we een stokje voor steken!”

Het jaar 938. Herman I, Hertog van Zwaben, komt zijn koning bezoeken: “Sire! Een aantal van mijn mede-hertogen zijn een samenzwering en een opstand tegen u begonnen! Ze hebben troepen en zijn onderweg!” Otto: “Weet je wat: we pakken ze niet allemaal tegelijk aan. Eén voor één!” In *geen* tijd staat Otto voor de vesting van zijn opstandige oudste broer, Thankmar, Die verschijnt nietsvermoedend voor het raam van zijn burchtkapel. Een ridder

van Otto werpt met alle kracht zijn speer binnen! Voltreffer! De andere opstandige vorsten worden bang en vallen in Hildesheim voor Otto op de knie: “Alstublieft: vergeef ons!” Otto doet het.

Maar nu gaat één van hen, Evert van Beieren, een nieuw complot smeden met Gilbert van Lotharingen én de Franse koning Lodewijk IV! 2 oktober 939. Veldslag bij Andernach aan de Rijn: Otto wint *weer!* En vergeeft.

941. Otto nodigt zijn vrienden en onderworpen en verzoende vijanden uit naar de abdij van Quedlinburg voor het Hoogfeest van Pasen. Maar wat is *dat?* Twee van de verzoenden dragen wapens onder hun kleding! Niet om hun portie vlees te snijden! Eerder het vlees van koning Otto’s lichaam! “Verraad! Grijp hen!” Nog net op tijd!

Het land aan elkaar ... trouwen!

Nóg voelen de verschillende Germaanse (en Slavische, en de Waalse ...) stammen van het Oost-Frankerijk zich niet één volk. Hoe deed papa Hendrik dat ook weer? Gebedsbroedersschappen! En zoon Otto? Zorgen dat de stamleiders familie worden. Écht familie. Hoe? Wel: koning Otto heeft zusjes, nichtjes en dochtertjes. Dus: elk van hen aan een machtige edele uithuwelijken. Zo in 944: Koenraad de Rode, hertog van Lotharingen (Brabant), mag Otto’s dochtertje Lutgarde huwen. Maar net nu Otto zijn verdeelde rijk flink aan elkaar laat trouwen, krijgt hij net op *dat* gebied zelf een harde klap. Op 29 januari 946 sterft plots zijn geliefde echtgenote: Eadgyth. Ze is maar 35 jaar oud en was 16 jaar ko-

ningin. Otto troost zich een beetje met hun gemeenschappelijke zoon Liudolf. De puberjongen wordt voorbereid om later zelf koning te worden. Ondanks het leed mag Otto God dankbaar zijn. Van 941 tot 951, tussen Otto's eigen 29^e en 39^e levensjaar, heeft Otto tien jaar lang min of meer vrede.

Europa's taaiste jongedame mishandelen? Geen goed idee!

Pavia, 22 november 950. Plots sterft de jonge Longobardische (een Germaanse stam) koning van Italië, Lotharius. Vergiftigd! Zijn gevaarlijkste adellijke, markgraaf Berengarius van Ivrea, grijpt de macht! Dan kroont hij zichzelf tot nieuwe koning. Tegelijk neemt hij de jonge (19 jaar), knappe koningin en weduwe Adelheid gevangen. Berengarius is heel duidelijk: "Trouw nu met mijn zoon Adelbert!" Adelheid is echter niet op haar mondje gevallen: "Schurk! In mijn kinderjaren heb je mij al ontvoerd uit Boergondië om met mijn latere man te doen trouwen. Gelukkig mochten wij elkaar. Maar nu

ook nog de zoon van mijn ontvoerder moeten trouwen? Nooit!" Wat zegt Berengarius daarop? Wel, hij is niet direct een gentleman. Hij grijpt jonge Adelheid, geeft haar een stevige trap tegen de benen en een paar klappen op het gezicht! De jonge Adelheid staat echter weer op en verandert in een furie: "Bruut! Ik zei toch: Nooit! Dus: over mijn lijk!" Berengarius denkt echter ook niet aan opgeven: "Sluit die feeks op aan het Gardameer! In een vechtige kelder zal ze wel afkoelen!" Jonge koningin in een donkere kerker geworpen! Met haar peuterdochtertje Emma. Zó! Getemd! Of ... toch niet?

*Geen katje om zonder handschoenen
aan te pakken!*

In de gevangenis schrijft Adelheid in het geheim een brief voor een bondgenoot: de graaf van Canossa. En ze weet die brief buiten te smokkelen. In de brief: “Als ik uit dit hol zou ontsnappen, zult u mij dan in uw burcht opnemen?” “Antwoord: “Ja!” Adelheid gaat onmiddellijk aan de slag: ze begint met eigen handen een gat te peuteren in de gevangensmuur. Op een nacht is het zover: buitenlucht! Alleen: vóór haar: niets dan water. ... Het grote, diepe Gardameer! Houdt dit Adelheid tegen? *Helemaal* niet! Het “jonk” kan zwemmen. En goed! Met kleine Emma! En rennen kan ze ook! Dan merken de wachters het: “Alarm! Die feeks is ontsnapt!” Berengarius en zijn soldaten rennen naar buiten. Klopjacht! En die mannen zijn sneller dan Adelheid met kleine Emma! Dus: weer gevangen? Nee! Waar zitten die twee? Wel: onder hun voeten! In een *voor* in de akker. Aarde over zichzelf gegooid! Met een klein luchtgat. Emma stil. Wanneer de vervolgers doorwandelen, ... Adelheid en Emma de struiken in! Daar overdag blijven. In de nacht: verder vluchten. De volgende dag: onder bladeren verbergen. Bereiken ze Canossa? Ja!

*Taaie jongedame haalt hulp. Sterke.
Lieve. Héél lieve ...*

Natuurlijk: Berengarius omsingelt de burcht van Canossa! Maar Adelheid schrijft *weer* een brief. Aan wie wel? Aan Koning Otto! Het is nu juni 951. Otto's jonge zoon Liudolf zit met en deel van het leger in Zwaben (in wat nu

Zwitserland is) en is als eerste over de Alpen. Hij heeft echter niets aan papa gevraagd en begint op eigen houtje een veldtocht tegen Berengarius. Maar ... jonge Liudolf bakt er niet veel van. Komt papa hem redden? Ja. In september. Nu gaan ze samen op jacht naar Berengarius. Plots staat Otto áchter hem! Verschrikte Berengarius moet hals over kop vluchten! Taaie en knappe Adelheid bevrijdt! De nu 20-jarige schoonheid kijkt haar stoere 40-jarige bevrijder Otto dankbaar (en diep) in de ogen. Drie keer raden wat dit met hun beiden doet. ... Jazeker: die twee worden verliefd op elkaar! Berengarius verschanst zich intussen in zijn hoofdstad Pavia. Op 23 september 951 staat Otto met zijn leger voor de muren. Berengarius beseft: “Dit heeft geen zin meer ...” Otto wordt nog dezelfde dag tot koning van Italië gekroond! En op Kerstmis ... trouwt Otto met zijn dappere Adelheid! Sprookjeshuwelijk!

*Heilig huwelijk, heilige priesters,
heilig vaderland*

Ze krijgen vier kinderen. Ze zijn een voorbeeldig gezin. Regelmatig gaat eerst Adelheid, dan ook haar man, aalmoezen geven aan de armen in hun rijk. En verzamelen ze de heiligste mannen rondom zich. Bevriende Abt Odilo van Cluny maakt de kloosters en hun scholen weer tot centra van geleerdheid en heiligheid. Bisschoppen als Bruno van Keulen, Ulrik van Augsburg, Wolfgang van Regensburg en Koenraad van Konstanz. Ulrik bijvoorbeeld merkt, dat bij en na de Hongareninvallen bepaalde schurken hun eigen volk gaan beroven of andere misdaden begaan. Bisschop

Standbeeld St. Ulrik van Augsburg

Ulrik: “Wie het H. Sacrament van het Vormsel wil ontvangen: alles weer in orde brengen wat je hebt misdaan! Gestolen goed terug! En zonder het H. Vormsel laat ik jullie niet toe te huwen of een klooster of kathedraalschool (om priester te worden) binnen te gaan!”
Of Koenraad: “Mijn goede christe-

nen! Laat u niet ontmoedigen! Wat de Hongaren hebben kapot gemaakt, zullen we beter dan ooit weer opbouwen! Moed! De Hemel zal ons helpen! Aan de slag!” Langzaam groeit het land samen. Dankzij goede koningen als Hendrik en Otto. Dankzij heilige koningin Adelheid. Dankzij heilige priesters, broeders en zusters. Nóg is niet alle gevaar geweken. Maar het zaad voor een tijd van bloei is uitgestrooid!

Christenen en de overheid

Jezus zegt: *Mattheüs 22, 21*: “Geef aan de keizer wat de keizer toekomt”. Verder staat in de H. Schrift: *Romeinen 13, 1-7*: “Er is géén gezag, dan van God. De overheid staat in dienst van God voor uw welzijn. Zij is werktuig van God om boosdoeners rechtvaardig te straffen”. De wereldlijke overheid is dus door God gewild! De H. Thomas van Aquino: “Ze zorgt noodzakelijk voor taken die gezinnen en Kerk niet alleen aankunnen”.

En we hebben plichten tegenover die overheid, tegenover het vaderland. Eerbied en liefde voor onze natie. Gebed voor onze volksgemeenschap en hun leiders. *1 Timotheüs 2, 1 vv.*: “Ik vraag u gebeden voor koningen en hooggeplaatsten, opdat wij onge-

stoord en rustig een in alle opzichten godvruchtig en waardig leven zouden kunnen leiden". Gehoorzaamheid aan rechtvaardige wetten en bevelen: Romeinen 13, 2: *"Wie zich tegen het gezag verzet, verzet zich tegen Gods verordening en roept over zich veroordeling af!"* Ook moeten we, als we kunnen, de beste regeerders kiezen. En belasting betalen, waar het *"De keizer (overheid) toekomt"*. Soms bestaat er dienstplicht: om het land tegen een onrechtvaardige aanval te verdedigen. Met dappere inzet van het eigen leven! Maar: wanneer de regeerders duidelijk tegen de wil van de goede God ingaan, of zelfs het geloof vervolgen: dapper weerstand bieden! 1 Makkabeeën 3, 2: *"Zij [de dappere Makkebeeërbroeders en hun volgelingen] streden de strijd des Heren met vreugde!"* Tegen de het geloof vervolgende regering van de Seleukiden. In juli bidden en offeren

we voor een goede regering en overheid, voor wetten in overeenstemming met Gods wil, voor de regeerders en vooral voor ons volk, onze natie. Dat het weer zo goed (of beter!) moge worden als onder Hendrik, Otto en Adelheid. In augustus bidden we voor de kerncel van onze samenleving: voor de gezinnen. Vooral voor de katholieke. Dat ze haarden worden en blijven van geluk, deugd en heiligheid en dat niets of niemand deze veilige havens van Gods genade moge verwarren of bezoedelen! Met de papa een echte ridder en gentleman. De mama een warme en barmhartige, maar toch trouwe en sterke vrouw. Mogen de kinderen leven zoals het Jezuskind: Lucas 2, 40: *"Het Kind groeide op en nam toe in krachten; het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem"*. Een mooi gezin zoals dat van Otto en zijn sterke, heilige vrouw Adelheid!

Pater Koenraad Huysegems

Strijden voor Christus onze Koning

Je hebt allemaal wel eens staan kijken wanneer lange rijen soldaten voorbij marcheren. Ze stappen zo fijn in de maat, de benen gaan precies gelijk één-twee, één-twee, ze lopen zo krantig rechtop en ze fluiten of zingen er zo vrolijk hun liedje bij. Kleine jongens met korte beentjes stappen dikwijls een eindje mee, maar ze houden het niet lang vol, hun ogen schitteren, als ze groot zijn, gaan ze óók vechten voor het land en de koning!

Meisjes kijken, nee, ze zijn toch maar blij dat ze geen jongen zijn, als er eens oorlog komt ... bah! En tóch moeten wij allemaal soldaten zijn, ook al zijn we nog maar kleine jongens of al zijn we meisjes, die liever met de pop spelen, en al rillen we van geweren, bajonet-

ten en kanonnen. Wij moeten soldaten zijn, die dapper hun wapens dragen, en die ze dapper durven dragen.

Onze Koning is veel machtiger dan welke koning ook. Hij kan Zijn onderdanen gelukkiger maken dan de rijkste vorst van de wereld. Hij is baas over alle landen en alle koningen samen, en Hij wil, net als alle andere koningen, een groot leger moedige soldaten hebben. Eén verschil is er: iedereen kan bij Jezus' leger komen, iedereen kan meevechten: groot en klein, jong en oud. Door het H. Doopsel worden wij Zijn kind, door het H. Vormsel Zijn strijder, die gewapend en wel mee naar het front moet.

Als een machtige groep trekken ze de hele wereld rond, nee, geen klein stukje land – heel de wereld willen we veroveren voor onze Koning. Dapper – blij – zingend gaan we; we zijn voor geen enkele vijand bang! We durven! En – we weten dat we zullen winnen. Die lelijke zwarte koning [de duivel] ziet het en probeert de soldaten over te halen onder zijn vlag te gaan strijden. Hij belooft veel plezier en gouden bergen, maar wij weten dat het in zijn paleis donker is, en dat ieder die er komt, voor eeuwig ongelukkig is.

Nee, we blijven trouw aan onze Koning, ook al wordt de weg wel eens moeilijk, ook al dreigen we wel eens te vallen, en lijkt het of we nooit het doel

zullen bereiken. We werken en vechten om ons leger altijd maar groter te maken, we willen steeds maar meer helden hebben, om later samen voor de troon van de Koning te staan.

We zijn niet bang, want we vechten onder de bescherming van de Koning zelf en de Koningin, we hebben wapens, waarmee we de machtigste vijand verslaan, het kruis. Jezus' kruis jaagt elke vijand op de vlucht, Hij geeft ons eten om sterk te zijn. En dat voedsel is Zijn eigen goddelijk Vlees en Bloed.

Daarom zijn wij aanwezig 's morgens, wanneer Jezus in de H. Mis op het altaar komt, we weten dat Hij het kruisoffer hernieuwt. En aan de hand van O. L. Vrouw klimmen wij de berg op en beloven Jezus, dat wij Hem zullen dienen; we bedanken Hem dat Hij ons plaatsje in de Hemel wilde kopen met Zijn Bloed, wij vragen vergiffenis voor de domme dingen die we deden en waardoor we Hem hebben bedroefd, en we laten ons hart zien, dat klaar is om Hem te ontvangen.

En overdag denken we nog wel eens af en toe terug aan het Koningsfeest in de kerk, wij zijn naar school gegaan, we moeten leren en blij spelen, maar Jezus is er gebleven, Hij blijft naar ons kijken vanuit het tabernakel als we iets nodig hebben – Jezus geeft het soms al zonder dat we het vragen.

Nu denk je misschien dat het maar een verzinseltje is over dat vechten. Neen hoor, het is echt! Kijk zo. Wij vechten niet door doodschieten en doodslaan, wij vechten, zo klein als we zijn tegen een hele grote machtige vijand met verschillende wapens: met bidden, met goede dingen doen en een goed voorbeeld geven, met ons wel eens een keertje een kleine versterving op te leggen.

Met bidden: Nergens is de duivel zo bang van. Want hij weet wel dat Jezus dan nog dichterbij ons is dan anders. Wanneer wij een kruis maken, gaat hij er als een haas vandoor. Dat kruis herinnert hem eraan dat Jezus hem overwon! O – hij probeert wel dichtbij ons te komen om ons over te halen, maar een echt gemeend schietgebedje van ons tot Jezus of Maria om hulp, dat is voor hem een lelijk kogeltje, dat hem kracht doet verliezen. Een Weesgegrootje ... daar moet hij ook al niets van hebben, hij is altijd erg boos geweest dat hij nooit maar één ogenblik baas kon worden over die mooie witte bloem van Nazareth.

Als we blijde, vrolijke rakkers zijn die leuke spelletjes kunnen uitdenken en niet om een haverklap vechten, en als we dan tóch direct kunnen gehoorza-

men en eerbiedig stil zitten in de kerk, dan vechten we tegen de duivel, want door ons voorbeeld halen we anderen over óók zo te doen, terwijl hij onze

vriendjes influistert van maar stout te zijn.

We weten tegenwoordig allemaal wat trainen is. Welnu door eens een versterking te doen (dat is: iets te doen wat we niet graag doen, of iets te laten wat we wel graag wilden), maken we ons zelf flink en krachtig om tegen de duivel te vechten. Als we geen “neen” tegen onszelf kunnen zeggen, als we alles maar willen wat ons in de zin komt, ... winnen we nooit de prijs die Jezus beloofde aan Zijn trouwe vrienden, net zo min als iemand die zich niet heeft geoefend in het lopen, fietsen, zwemmen of boksen, kampioen zal worden.

Onder Jezus’ vaandel, onder Maria’s bescherming vooruit! Allemaal samen winnen voor Christus Koning!

(Uit: *Hoe komen we bij Jezus*, door een EK-leidster, Nijmegen)

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van maart en april 2025?

	<i>maart</i>	<i>april</i>
Aantal Schatkisten:	24	29
Dagelijkse Toewijding	651	827
H. Mis	200	182
H. Communie	140	147
Geestelijke Communie	389	447
Offers	1.229	1.343
Tientjes	2.711	2.896
Bezoek aan het Allerheiligste	100	107
Meditatie	236	263
Goed Voorbeeld	673	908
Puntje	685	752

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor juli en augustus zijn:

Juli: *Het bidden van het gebed van een jonge Kruisvaarder!*

Augustus: *Het bidden van het gebed tot Christus Koning!*

Beste Kruisvaarders,

Het zomerkamp 2025 nadert! Dat verheugt ons allemaal! Hoezo? Wel, indien men alle dagen van E.K.-vergaderingen in onze aparte kapellen samentelt, dan zijn het er minder dan de dagen van de E.K.-kampen! Dat betekent dat de belangrijkste periode van onze jeugdbeweging weldra aanbreekt. We moeten er bij aanwezig zijn of we missen meer dan de helft.

Dit zomerkamp gaan we naar **Brunssum** in Nederlands Limburg. We huren ons terrein van een lokale scouts-groep. Ons kampterrein ligt op de Brunssumse heide en midden van de bossen. Aan een kant van ons terrein ligt er zelf een rivier. We zullen er dus kunnen ravotten, trektochten houden, kampen en vloten bouwen. Wat het nog spannender maakt: in Brunssum ligt er een NAVO-legerbasis. Of we daar misschien een bezoekje kunnen

brenghen, ... of het spel van de ‘geheime missie’ houden? Zullen we met de dropping starten in het nabijgelegen Duitsland? De leiding kan het kampprogramma ongelofelijk spannend maken.

Thema van het kamp zal luiden: ‘**de Romeinse martelaren en martelaresen**’. We zullen leren over jongens en meisjes van jullie leeftijd die in hun tijd het leven gaven voor het katholiek geloof of een christelijke deugd. Zij stierven voor Jezus, ondanks dat ze zoveel leuke of belangrijke dingen op aarde hadden kunnen doen. Vele van die martelaren kennen we uit de canon van de H. Mis. We lezen hun namen tenminste elke zondag in ons missaal. Maar... kennen we hun leven, zodat we ook **hun voorbeeld kunnen volgen**? Zijn we ertoe ook bereid? Willen jullie sterven voor Jezus? Willen jullie leven voor Jezus? Honderd procent zoals die martelaren?

Inderdaad, misschien is er nu nog geen bloedige vervolging, ... althans in Europa. In andere landen rond de Middellandse Zee worden jongens en meisjes van jullie leeftijd wel reeds voor ons katholiek geloof vermoord: Syrië, Libanon, Egypte, Libië. De vervolging is helemaal niet zover weg. Ook wij moeten ons dus voorbereiden. We kennen de toekomst niet. Leren we dus deze jongens en meisjes, deze martelaren van de eerste eeuwen, kennen. Hoe gingen ze met hun niet-katholieke schoolgenoten om? Met welke ingesteldheid gingen ze naar de H. Mis? Hoe getuigden ze voor de rechter? Hoe kozen ze hun vrienden uit?

We zullen het tijdens de **predicaties tijdens de H. Mis** allemaal vernemen!

Tijdens de **catechismuslessen** zullen we spreken over de **Romeinse basilieken**. Basilieken zijn kerken in de stad Rome welke een bijzondere waardigheid bezitten, dit omwille van hun ouderdom of de aanwezige relieken. Zo is de Basiliek *St. Jan van Lateranen* de kathedraal van Rome, ... de kerk van de paus. Wisten jullie dat? En dat de tafel van het Laatste Avondmaal en het altaar van de H. Petrus er zich bevinden Of dat men in de Basiliek *Santa Croce in Gerusalemme* een groot deel van het H. Kruis van Jezus bewaart, evenals de nagels en het

Kruisopschrift? De aalmoezeniers en de seminaristen zullen het jullie aan de hand van vele foto's zo goed mogelijk trachten te vertellen.

Nog iets, beste Kruisvaarders en ouders, maakt ons **zomerkamp** van de Eucharistische Kruistocht **bijzonder en zelfs noodzakelijk**. Het geeft ons de gelegenheid enige tijd ons onder te dompelen in een katholieke sfeer. Het kamp heeft een goed evenwicht tussen godsdienst en ontspanning. Het kamp laat zowel ziel en lichaam ademen, verpozen, herstellen. Wij hebben dat nodig. Ook de kinderen. Wij allen zijn gedwongen in een heidense samenleving naar de school of naar het werk te gaan. De absolute minder-

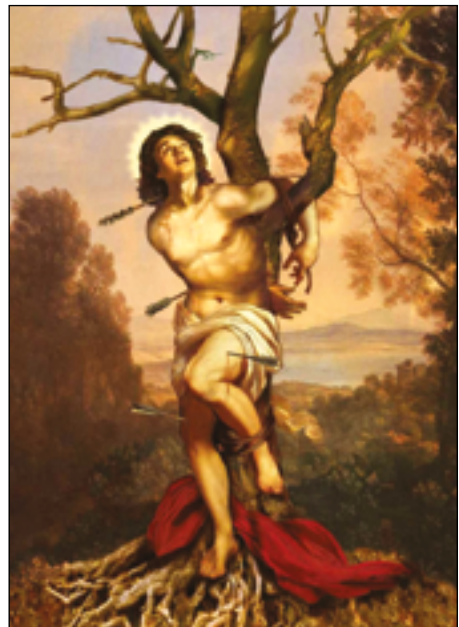
heid van de personen met wie wij elke dag omgaan is katholiek. De meesten kennen Jezus niet of weten zelfs niet meer waarom zij op aarde zijn – tenzij wij het hen vertellen! *Wees apostel!* Het gevaar en het feit is dus dat ook wij ons door zulk een **wereldse geest laten besmetten**. Niet dat we direct van het geloof afvallen of de sacramenten lauw zouden ontvangen, maar subtiel en geleidelijk aan. Wij hebben dat kamp en die tijd op **kamp nodig om onze religieuze onwetendheid en onverschilligheid te bestrijden**. Wij krijgen er een vorming van ons verstand, dat door de erfzonde verduisterd is. Dit jaar: Rome en haar basilieken en martelaren met de door hun voorgeleefde deugden. Zij worden

diepgaand besproken. We worden er voor enthousiast gemaakt: een tegengewicht tegen de wereldse onverschilligheid waarin wij quasi gedwongen worden in te leven.

Op kamp wordt verder **onze wil**, welke sinds de erfzonde **gewond** is en zelfs volgens de catechismus **naar het kwade geneigd**, tot de **deugd** gebracht. Elke dag wordt er aan de vlaggenmast een deugd gepresenteerd en door de leiding bewust in de spelen opgenomen. Wisten jullie dat? Om deze deugd te beoefenen hebben we kracht nodig: daartoe dient de **dagelijkse H. Mis** en de **dagelijkse H. Communie!** Evenzo ons dagelijks **Rozenhoedje**. Dat hebben we thuis allemaal niet – en als we eerlijk zijn ... ik zie het op de Schatkist... ook niet het dagelijks Rozenhoedje. Op kamp is dat wel zo! Er is tijd voor gemaakt! Er wordt bijzondere aandacht aan besteed!

Wij hebben het kamp nodig, omdat wij ook een **wonde in ons begeervermogen en toornvermogen** hebben sinds de zonde van Adam en Eva. Wij zijn vaak het juiste midden of de juiste maat aan plezier kwijt. Bovendien ontbreekt ons vaak de **kracht om het goede te doen**, omdat we zwak zijn geworden. We weten vaak wel wat het goede is, maar het is moeilijk te bereiken, omdat het zelfoverwinning of het weglaten van een ander iets vraagt. Dan geven we het maar op. Neen! Dat is verkeerd. Dat kan een Kruisvaarder niet! Ook het goed dat moeilijk te bereiken is, zal hij nastreven. Men

is bereid en gewoon om te offeren – ook zichzelf! Daarbij helpt het kamp ook. Meer nog dan Adam en Eva zijn **wij in onze tijd zwak**. Wij zijn slaven van het plezier, het materialisme, de luxe. Het kamp doet goed, omdat we afstand doen van vele van die zaken. Niet van het plezier, maar van het verkeerde plezier: die computerspellen, die mobiele telefoons, die televisie. Ja, eerlijk: vergeten we hen zelfs niet op kamp? Wat een bevrijding! Begrijpen we ook, beste Kruisvaarders, dat het goed is om op een matje te slapen in een tent. We ondervinden dat het zelfs plezierig is en doet ons nadien ook de luxe thuis weer waarderen: een bed, stromend water, elektriciteit. We begrijpen echter ook dat we het best wel eens met minder kunnen stellen. **Het maakt ons sterker. Het maakt ons**

vrij! We zijn zo geen slappelingen of grashalmen die door een wind van links naar rechts bewogen worden. We zijn geen personen die wenen omdat het wat moeilijker gaat in het leven, noch zoeken we dan troost in zonde of onmatigheid in toegelaten zaken. Neen, we worden sterk, net als eiken. Het geeft ons een **geest van tevredenheid**, waardoor we aan de duivel en de wereldse verlokkingen gemakkelijker een ‘neen’ kunnen zeggen. Het kamp zorgt er ook voor dat we **geen egoïstjes zijn**. We zijn in groep met onze kameraden, ... maar ook met diegenen die we nog niet kennen of nog niet als vriend hebben. Het kamp leert ons **sociaal zijn**. Het kamp doet ons leren **rekening houden met anderen**, ook buiten onze familie. Vergissen we ons niet: God wil de gemeenschap van de mensen, ook de religieuze jeugdbewegingen.

Dit alles, beste Kruisvaarders en ouders, kan de ene of andere, eigenlijk ons al lemaal, wat **moeite en zelfoverwinning kosten**. Maar zie de vrucht! Zie de winst! Wie de moeilijkheid niet overwint, haalt nooit de overwinning. Onmogelijk. Voor de kinderen is deze ‘moeite’ de heimwee, de tijdsduur van het kamp, de slaapmat. Voor de leiding is het de vakantiedagen die men opneemt en niet meer op reis kan, het verlies van loon, de deelname aan de kampkosten. Voor de priesters de praktische organisatie en voorbereiding van tal van predicaties en catechismuslessen. Voor de ouders het vertrouwen stellen in de leiding en het gemis van

hun kinderen. Het kamp vraagt van iedereen moeite, offer en zelfoverwinning. Maar **zie de vrucht ... zie de winst!** Daarom dragen we onze moeilijkheden allen gezamenlijk en graag: voor de overwinning, wat niets anders is dan het heil van onze zielen, het heil van de zielen van onze kinderen en de eer van Christuskoning en onze beminde hemelse Moeder Maria! Daar gaat het om. Nu is de mogelijkheid gegeven tot uitvoering van die taak met eeuwigheidsbelang. Perfectie vinden we enkel in het hemelrijk. Daar zijn we nog niet. We kunnen ons enkel ten volle, zonder voorbehoud en naar best vermogen aan onze plichten van staat wijden. Het plezante is niet altijd goed ... maar het goede trachten we plezant te maken en zo te volbrengen.

Aldus, beste Kruisvaarders, **wat zijn de puntjes van juli en augustus?** Twee bekende gebeden: in juli: ‘het gebed van een jonge Kruisvaarder’ en in augustus: ‘het gebed tot Christuskoning.’ Twee gebeden die ons dus tot in het diepste van onze ziel aangaan. We zijn Kruisvaarders. Dat zijn we elke dag. Het is onze identiteit. We hebben ons leven gegeven aan dit programma: heiliging van onze ziel in dienst van Christuskoning. Hoe prachtig zal dit zijn op kamp dat we deze gebeden gezamenlijk zullen bidden!

Ik zie jullie zo talrijk mogelijk in Brunssum! Goede moed! *‘Bid, communiceer, offer je op, wees apostel – altijd blijmoedig vooruit – altijd hogerop!’*

Gebed van een jonge Kruisvaarder *(oftewel jonge Kruisochter in Vlaanderen)*

O Jezus, die gedurende Uw sterfelijk leven de jeugd zo hebt liefgehad en die in de hemel omringd bent door engelen en heiligen. Ik wil goed zijn, gehoorzaam, nederig, rein om te behagen aan Uw Hart. En om veel goed te kunnen doen aan mijzelf en aan anderen, wil ik een waar Kruisvaarder zijn van gebed en Eucharistie. Daarom draag ik U elke morgen mijn dag op, en daarom ga ik dikwijls te Communie. Daarom wil ik me nu geheel en voor altijd toewijden aan Uw H. Hart, en vraag ik aan dit Hart deze grote genaden:

Zegen mijn ziel en bevrijd haar van de zonde en de gelegenheden tot zonde.

Zegen mijn familie en heilig ons lief en leed.

Zegen de jeugd van de hele wereld, en doe ons, naar Uw voorbeeld, toenemen zowel in deugden en genade als in leeftijd.

Zegen ons dierbaar Vaderland; behoed het voor de gesels, die de zonde doet neerkomen over de volkeren, en laat Uw liefde er weer in regeren.

Zegen de Kerk, Uw plaatsvervanger op aarde, Uw priesters, de katholieke scholen, de christelijke huisgezinnen en al degenen, die de godsvrucht tot Uw H. Hart bevorderen.

O Maria, Moeder van Jezus, wees ook onze Moeder.

O beminlijke H. Jozef, aan wie het goddelijk Kind is toevertrouwd geweest, neem ons onder uw bescherming.

O mijn Engelbewaarder, waak over mijn schreden en beschut mij tegen alle gevaar. Amen.

Gebed tot Christus Koning

Heer Jezus Christus, ik erken U als Koning van geheel de wereld. Al wat geschapen is, is geschapen voor U. Oefen daarom al Uw rechten op mij uit. Ik vernieuw mijn doopbeloften: ik verzaak de duivel, zijn pralerijen en werken en beloof als een goed christen te zullen leven. In het bijzonder verbind ik mij de rechten van God en van Uw Kerk naar vermogen te doen zegevieren.

Goddelijk Hart van Jezus, ik bied U mijn geringe handelingen aan, om te verkrijgen dat alle harten Uw heilig Koningschap erkennen en aldus over de gehele wereld Uw vrede rijk worde gesticht. Amen.

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De offerande-handeling

Gereedmaking van de kelk

Het *brood* is aan God opgedragen. Nu maakt de priester zich gereed om de *wijn* aan te bieden. Over de kelk zien we een samengevouwen doekje hangen, het PURIFICATORIUM. Het wordt viermaal tijdens de H. Mis gebruikt om de kelk te reinigen. Zoals al het andere linnen, dat in aanraking is geweest met het Lichaam van Christus, moet het eerst driemaal door een priester worden gewassen, voordat iemand anders het mag wassen. Met dit kelkdoekje reinigt de priester nu de binnenkant van de kelk, giet vervolgens een weinig wijn in de kelk en daarna een weinig water, dat hij – behalve in een H. Mis voor overledenen – eerst zegent. Het schijnt zeker te zijn dat Onze Lieve Heer tijdens het Laatste Avondmaal water bij de wijn gebruikte. In ieder geval is het altijd in gebruik geweest tijdens de H. Mis. De H. Justinus, die in het jaar 167 ter dood werd gebracht, zegt: “*Brood, wijn en water worden aangebracht bij de Offerande*”.

Terwijl de priester het water ingiet, zegt hij het volgende gebed: “*O God, die de menselijke natuur zo wonderbaar hebt geschapen, maar nog wonderbaarder hebt hersteld* (door op onze aarde neer te dalen en ons te ver-

lossen), *geef, dat wij door het geheim van dit water en deze wijn* (de verandering van het brood en de wijn in het Lichaam en Bloed van Christus), *deel mogen hebben aan Zijn goddelijke natuur, zoals Hij deel had aan onze menselijke natuur*.

Herinneren we ons dat wij deelhebben aan Christus' Leven, zoals de tak het leven en de kracht deelt van de boom. Wij ontvangen onze kracht van God in de H. Communie en ook iedere keer dat we een goede daad stellen en een verkeerde nalaten. Zie wederom hoe ceremonies ons iets te leren hebben;

de druppel water is volledig in de wijn en we kunnen ze er nooit meer van scheiden. Dit is een beeld van onze allerintiemste verbondenheid met God.

O God, die op een wonderlijke wijze ons hebt gemaakt tot menselijke wezens op deze aarde en op wonderlijke manier ons hebt gemaakt tot nog edeler mensen: mogen wij, evenals het water, dat nu verenigd is met de wijn, en straks door een nog groter wonder veranderd zal worden in Uw kostbaar Bloed, mogen wij zó Uw gezellen zijn, dicht bij U, die op aarde ons mensenleven deelde.

Gebed van de priester tijdens het gereedmaken van de kelk

Aanbieding van de kelk

Met het kelkdoekje veegt de priester de druppels wijn of water weg, die eventueel aan de kelk mochten hangen, neemt vervolgens de kelk naar het midden van het altaar en legt het kelkdoekje zó over de Pateen, dat de ene helft daarvan bedekt wordt door de Corporale, de andere helft door het kelkdoekje. Hij houdt de kelk omhoog, slaat de ogen op naar het Kruis en biedt de wijn aan God aan. We weten dat brood en wijn *voedsel* zijn, op vele plaatsen zelfs het goedkoopste voedsel. Dit leert ons dat, zoals ons lichaam niet kan leven zonder voedsel, zo ook onze ziel niet kan leven zonder de H. Communie. Onze Lieve Heer heeft gezegd: *“Indien ge niet eet, zult gij het leven niet in u hebben”*. We zullen zélf ondervinden hoe waar deze woorden zijn.

Het heeft niet de schijn dat wij in de vorm van brood en wijn zeer kostbare dingen aan God aanbieden. Wij maken ze echter kostbaar door de zin die wij eraan geven. Brood en wijn zijn *voedsel* en *drank* en wij weten hoe

belangrijk deze twee dingen zijn om ons in leven te houden. Wanneer wij deze nu aan God opdragen, bedoelen we niets anders te zeggen aan God dan dat we beseffen hoezeer wij van Hem afhankelijk zijn. Dit gaf ook Koning David te kennen, toen hij, brandend van dorst, een beker water uitgoot als een offergave aan God.

Na het aanbieden van de kelk maakt de priester een kruisteken met de kelk,

plaatst hem in het midden van de Corporale en legt er de Palla op. De H. Cyprianus, de heilige die geknield op zijn kazuifel de marteldood stierf, heeft gezegd: *“Wijn zonder water aanbieden, zou betekenen alsof Christus opgedragen kon worden zonder ons”*. Wij zijn *“in de kelk”* en worden *“opgedragen”* met Christus tijdens de

H. Mis. Christus zelf is altijd in de wereld aan het werk voor Zijn kinderen en ons offer van gehoorzaamheid en bereidvaardigheid stijgt naar Hem op ten Hemel en helpt Hem zodoende in Zijn werk om de wereld te redden. Wanneer de priester de kelk opheft, moeten we eraan denken dat hij niet zegt: *“Ik offer”*, maar *“wij offeren”*.

Wij offeren U, o Heer
deze kelk van het Heil
en smeken Uw Goedertierenheid,
maak hem schoon en welgevallig
voor het aanschijn van Uw goddelijke Majesteit,
opdat hij ons en de gehele wereld moge helpen
Uw Hemel te bereiken.

Gebed van de priester bij het aanbieden van het Brood

Ik zal dit Offer aan U gaan opdragen,
omdat Gij het ons hebt bevolen
ter herinnering aan U en tot onze zaligheid.
O, neem het aan voor Uw Kerk en Uw volk.

Uit het voorbereidingsgebed van de priester vóór de H. Mis

Jaarprogramma

2025

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
14-07	19-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
27-07	07-08	Brunssum (NL)	E.K.-Zomerkamp
17-08	27-08	Italië	Fietstocht Rome-Loreto (Br. René)
18-08	21-08	Rome	Districtsbedevaart Heilig Jaar
18-08	24-08	Rome	J.K.I.-bedevaart
30-08	31-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
08-09	13-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
13-09		Gerwen	Bijeenkomst Derde Orde bedevaart
20-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
04-10		Banneux (B)	Districtsbedevaart
12-10		Leiden	Patroonsfeest
25-10		Leiden	Aanbiddingsdag
09-11		Utrecht	Patroonsfeest
15-11		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde
23-11		Gerwen	Patroonsfeest
23-11		Leiden/Utrecht	Koordag i.v.m. H. Cecilia
30-11		Gerw./Lei./Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)

Voettocht voor katholiek herstell

Bedevaart Gorcum-Brielle

30-31 augustus 2025 :

Thema: de Kerk

Ga mee!

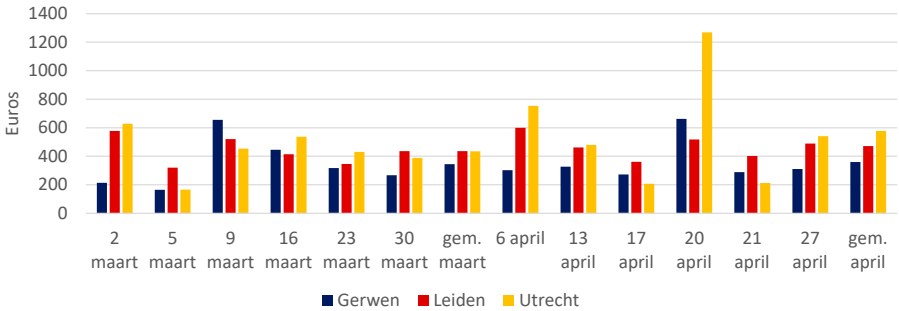
Zaterdag 8.00 oude Sint-Janstoren, Krijtstraat 1, Gorcum
Zondag: 16.30 stadspoort Brielle, Oostdam / Kaaistraat

Onze Overledenen

Hr.	C.P.M.	Raaymakers	Eindhoven	01	07	2000
Hr.	G.	Oude Elferink	Denekamp	01	07	2014
Mevr.		Bastiaanse-Favejee	Rotterdam	03	07	1998
Mej.	J.E.	van Paassen	Houthalen (B)	03	07	1998
Mevr.	Chr.	Martens-Rafferty	Den Haag	03	07	2006
Mevr.	A.M.	Bovenlander-van der Meer	Rijswijk	05	07	2016
Hr.	J.J.M.M.	Houben	Amersfoort	06	07	2023
Mevr.	M.J.	Galama-Bohncke	Amsterdam	09	07	1994
Hr.	H.J.	Bras	Eindhoven	10	07	2007
Mevr.	A.J.	Woldring	Eindhoven	11	07	2020
Mevr.	J.C.	Willemsen-Schmitz	Arnhem	20	07	2007
Hr.	J.M.	van der Horst	Wateringen	20	07	2013
Mej.	E.J.	Post	Leiden	25	07	2019
Hr.	M.H.	van Ierland	Rotterdam	27	07	2005
Mevr.	H.M.M	Bakermans-Prick	Heemstede	28	07	2014
Hr.	C.P.C.	Soethoudt	Maastricht	03	08	1992
Hr.	T.F.	Bakker	Lichtenvoorde	03	08	2008
Mej.	F.H.	van Kemenade	Liessel	04	08	1997
Prof.	J.P.M.	van der Ploeg o.p.	Nijmegen	04	08	2004
Hr.	M.A.T.	Hannappel	Leidschendam	04	08	2004
Hr.	N.J.	van den Nouwland	Haarlem	04	08	2005
E.H.	L.L.	Troubleyn	Sint Niklaas (B)	10	08	2014
Hr.	A.A.	Sarens	Leidschendam	12	08	2010
Hr.	H.J.	van Avesaat	Venlo	12	08	2014
Mevr.	C.E.H.	Klein-Büller	Rijswijk	16	08	1998
Hr.	M.	Bessem	Maastricht	25	08	1999
Mevr.	L.J.A.	Schalk-de Hoon	Breda	26	08	2004
Mej.	W.J.M.	Smit	Amsterdam	29	08	2021

Collecten in de maanden maart en april 2025

Het **Vastenoffer 2025** heeft in Nederland € **11.477,50** opgebracht! Een mooi bedrag! Hartelijk dank hiervoor! Ook namens onze Holy-Cross-School in Kenia! Met een bedrag van € 5.738,75 dragen wij, via het District Benelux, bij aan de nieuwe schoolbus van deze school met meer dan 200 externe leerlingen. De andere helft is voor de instandhouding van ons eigen patrimonium in Nederland, d.w.z. in Gerwen, Leiden en Utrecht.

In de vakantiemaanden **juli** en **augustus** vallen onderricht en bijeenkomsten uit, tenzij nader aangekondigd.

Kalender Gerwen

Juli

di.	1	18.30	H. Mis	Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1^e kl.)
wo.	2	7.15	H. Mis	O.-L.-Vrouw-Visitatie (2 ^e kl.); ged. HH. Processus en Martinianus, mart.
do.	3	17.30	Lof	H. Rumoldus, biss. en mart. (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Ireneüs, biss. en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	4	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	6	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
ma.	7	18.30	H. Mis	Zoete Lieve Vrouw van Den Bosch (2 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. HH. Cyrillus en Methodius, biss. en bel.
di.	8	18.30	H. Mis	H. Elisabeth, koningin van Portugal, weduwe (3 ^e kl.)
wo.	9	7.15	H. Mis	HH. Martelaren van Gorcum (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch)
do.	10	17.30	Lof	De zeven HH. Broers, mart., en Rufina en Secunda, maagden en mart. (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	11	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Pius I, paus en mart.
za.	12	9.00	H. Mis	H. Johannes Gualbertus, abt (3 ^e kl.); ged. HH. Nabor en Felix, mart.
zo.	13	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	14	18.30	H. Mis	H. Bonaventura, biss., bel. en kerkl. (3 ^e kl.)
di.	15	18.30	H. Mis	H. Plechelmus, biss. en bel. (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Henricus, keizer en bel.
wo.	16	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. O.L. Vrouw v.d. Berg Karmel
do.	17	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Alexius, bel.
vr.	18	7.15	H. Mis	H. Camillus v. Lellis, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Symphorosa en haar zeven zonen, mart.
za.	19	9.00	H. Mis	H. Vincentius a Paulo, bel. (3 ^e kl.)

zo. 20	10.30	Hoogmis	6^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 21	-----	geen H. Mis	H. Laurentius v. Brindisi, bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Praxedes, maagd
di. 22	-----	geen H. Mis	H. Maria Magdalena, boetelinge (3 ^e kl.)
wo. 23	7.15	H. Mis	H. Apollinaris, biss. en mart.(3 ^e kl.); ged. H. Liborius, biss. en bel.
do. 24	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Christina, maagd en mart.
	18.30	H. Mis	
vr. 25	-----	geen H. Mis	H. Jacobus de Meerdere, apostel (2 ^e kl.); ged. H. Christophorus, mart.
za. 26	-----	geen H. Mis	H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
zo. 27	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 28	18.30	H. Mis	HH. Nazarius en Celsus, mart.; Victor I, paus en mart.; Innocentius I, paus en bel. (3 ^e kl.)
di. 29	18.30	H. Mis	H. Martha, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Felix II, paus, en Simplicius, Faustinus en Beatrix, mart.
wo. 30	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Abdon en Sennen, mart.
do. 31	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	H. Ignatius van Loyola, bel. (3 ^e kl.)

Augustus

vr. 1	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; ged. HH. Makkabeeën, mart.
za. 2	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; ged. H. Alfonsus Maria v. Liguori, biss. en kerkl.
zo. 3	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
ma. 4	-----	geen H. Mis	H. Dominicus, bel. (3 ^e kl.)
di. 5	18.30	H. Mis	O.-L.-Vrouw-ter-Sneeuw (3 ^e kl.)
wo. 6	7.15	H. Mis	Gedaanteverandering v. O.H. Jezus Christus (2 ^e kl.)
do. 7	17.30	Lof	H. Cajetanus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Donatus, biss. en mart.
	18.30	H. Mis	
vr. 8	-----	geen H. Mis	H. Johannes Maria Vianney, pastoor v. Ars, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Cyriacus, Largus en Smaragdus, mart.
za. 9	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Romanus, mart.
zo. 10	10.30	Hoogmis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 11	10.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Tiburtius en Susanna, mart.
di. 12	18.30	H. Mis	H. Clara v. Assisië, maagd (3 ^e kl.)

wo.	13	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Hyppolitus en Cassianus, mart.
do.	14	17.30	Lof	Vigilie v. Maria-ten-Hemel-Opneming (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, bel.
vr.	15	19.00	Hoogmis	Feest v. Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.); <i>verplichte feestdag</i>
za.	16	9.00	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2 ^e kl)
zo.	17	10.30	Hoogmis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	18	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Agapitus, mart.
di.	19	18.30	H. Mis	H. Johannes Eudes, bel. (3 ^e kl.)
wo.	20	7.15	H. Mis	H. Bernardus, abt en kerkl. (3 ^e kl.)
do.	21	17.30	Lof	H. Johanna Francisca Fremiot de Chantal, weduwe (3 ^e kl.)
vr.	22	-----	geen H. Mis	Feest v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (2 ^e kl.); ged. HH. Timotheus, Hippolytus en Symphorianus, mart.
za.	23	-----	geen H. Mis	H. Philippus Benitius, bel. (3 ^e kl.)
zo.	24	8.30	Hoogmis	Kerkwijdingsfeest v.d. kathedraal v. Den Bosch (1^e kl.) (eigen v.h. bisdom) (geen ged. 11^e zondag na Pinksteren)
ma.	25	18.30	H. Mis	H. Bartholomeus, apostel (2 ^e kl.) (Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Lodewijk, koning en bel.
di.	26	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Zephyrinus, paus en mart.
wo.	27	7.15	H. Mis	H. Jozef Calasactius, bel. (3 ^e kl.)
do.	28	17.30	Lof	H. Augustinus, biss, bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Hermes, mart.
vr.	29	7.15	H. Mis	Onthoofding v.d. H. Johannes de Doper (3 ^e kl.); ged. H. Sabina, mart.
za.	30	-----	geen H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
zo.	31	8.30	Hoogmis	12^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2^e kl.); ged. 12^e zondag na Pinksteren

Activiteiten in Gerwen

Gebedsinitiatief:

na de Hoogmis op de **1^e zondag** van de maand

- **Dames:** roepingen

na de Hoogmis op de **2^e zondag** van de maand

- **Dames en Heren:** bekeringen en heiliging van het familieleven

Kalender Leiden

Juli

vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	6	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	11	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Pius I, paus en mart.
za.	12	9.00	H. Mis	H. Johannes Gualbertus, abt (3 ^e kl.); ged. HH. Nabor en Felix, mart.
zo.	13	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	18	-----	geen H. Mis	H. Fridericus, biss. en mart. (3 ^e kl.; Bisdom Rotterdam); ged. H. Camillus van Lellis, bel., en H. Symphorosa en haar zeven zonen, mart.
za.	19	-----	geen H. Mis	H. Bernulfus, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom Rotterdam); ged. H. Vincentius a Paulo, bel.
zo.	20	10.30	Hoogmis	6^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	25	18.30	H. Mis	H. Jacobus de Meerdere, apostel (2 ^e kl.); ged. H. Christophorus, mart.
za.	26	9.00	H. Mis	H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
zo.	27	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

Augustus

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. HH. Makkabeeën, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Alfonsus Maria v. Liguori, biss. en kerkl.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	3	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	8	-----	geen H. Mis	H. Johannes Maria Vianney, pastoor v. Ars, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Cyriacus, Largus en Smaragdus, mart.
za.	9	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Romanus, mart.
zo.	10	10.30	Hoogmis	H. Laurentius, diaken en mart. (1^e kl.; Bisdom Rotterdam); ged. 9^e zondag na Pinksteren

vr.	15	<u>19.00</u>	Hoogmis	Feest v. Maria-ten-Hemel-Opneming (1° kl.); <i>verplichte feestdag</i>
za.	16	9.00	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2° kl)
zo.	17	<u>10.30</u>	Hoogmis	10° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	22	18.30	H. Mis	Feest v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (2° kl.); ged. HH. Timotheus, Hippolytus en Symphorianus, mart.
za.	23	9.00	H. Mis	H. Philippus Benitius, bel. (3° kl.)
zo.	24	<u>10.30</u>	Hoogmis	11° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	29	-----	geen H. Mis	Onthoofding v.d. H. Johannes de Doper (3° kl.); ged. H. Sabina, mart.
za.	30	-----	geen H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3° kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
zo.	31	<u>8.30</u>	Hoogmis	12° zondag na Pinksteren (2° kl.) Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2° kl.); ged. 12° zondag na Pinksteren

Activiteiten in Leiden

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3° zondag van de maand
J.K.I.-bijeenkomst: zondag 6 juli

Kalender Utrecht

Juli

vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3° kl.); ged. overbrenging v. relikwieën v.d. H. Martinus v. Tours (Bisdom Utrecht)
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3° kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	6	<u>10.30</u>	Hoogmis	4° zondag na Pinksteren (2° kl.); kinderzegen
vr.	11	18.30	H. Mis	door de week (4° kl.); ged. H. Pius I, paus en mart.
za.	12	<u>14.00</u>	Huwelijksmis	Votiefmis voor Bruid en Bruidegom (2° kl.)
zo.	13	<u>10.30</u>	Hoogmis	5° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr.	18	18.30	H. Mis	H. Fridericus, biss. en mart. (3° kl.; Bisdom Utrecht); ged. H. Camillus van Lellis, bel., en H. Symphorosa en haar zeven zonen, mart.

za.	19	9.00	H. Mis	H. Bernulfus, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom Utrecht); ged. H. Vincentius a Paulo, bel.
zo.	20	10.30	Hoogmis	6^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	25	-----	geen H. Mis	H. Jacobus de Meerdere, apostel (2 ^e kl.); ged. H. Christophorus, mart.
za.	26	-----	geen H. Mis	H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
zo.	27	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

Augustus

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. HH. Makkabeën, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. On- bevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Alfonsus Maria v. Liguori, biss. en kerkl.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	3	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	8	18.30	H. Mis	H. Johannes Maria Vianney, pastoor v. Ars, bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Cyriacus, Largus en Smaragdus, mart.
za.	9	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Romanus, mart.
zo.	10	10.30	Hoogmis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	15	19.00	Hoogmis	Feest v. Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.); verplichte feestdag
za.	16	9.00	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2 ^e kl.)
zo.	17	10.30	Hoogmis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	22	18.30	H. Mis	Feest v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (2 ^e kl.); ged. HH. Timotheus, Hippolytus en Symphorianus, mart.
za.	23	9.00	H. Mis	Kerkwijdingsfeest v.d. kathedraal v. Utrecht (1^e kl.) (eigen v.h. bisdom)
zo.	24	10.30	Hoogmis	11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	29	-----	geen H. Mis	Onthoofding v.d. H. Johannes de Doper (3 ^e kl.); ged. H. Sabina, mart.
za.	30	-----	geen H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
zo.	31	12.00	Hoogmis	12^e zondag na Pinksteren (2^e kl.) Hoogmis in Brielle 17.30 uur, Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2^e kl.); ged. 12^e zondag na Pinksteren

Activiteiten in Utrecht

Kerken Kijken: 27 juni t/m 13 september

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 48

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 51

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 52

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 352

Vrijdag 15 augustus 2025

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 3 Brief van de Algemeen-Overste: De rol van de familievader in de ontluiking van een roeping**
- 9 Beknopte Summaleer van de H. Thomas**

MILITIAE IMMACULATAE

- 11 Onze Lieve Vrouw van Welslagen – Vervolg**

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 21 Allen in de bres voor land en christenheid! – De Ottonen – Deel I**
- 34 Schatkisten**
- 35 Puntje**
- 41 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De offerande-handeling**

VAN DE PRIORIJ

- 44 Jaarprogramma**
- 46 Onze Overledenen**
- 47 Collecten in de maanden maart en april 2025**
- 48 Kalender Gerwen**
- 51 Kalender Leiden**
- 52 Kalender Utrecht**
- 54 Onze adressen in Nederland**
- 55 District Benelux**
- 55 Colofon**